

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 20/2012 - 31 pàgines

Sessió ordinària del dia 13 de desembre del 2012

El dia 13 de desembre del 2012, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 70/2012, que és el següent:

1- Examen i votació de l'esmena a la totalitat, formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de crèdit extraordinari en concepte d'aportació extraordinària del Govern a la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, per compensar pèrdues acumulades d'exercicis anteriors, i del suplement de crèdit per fer front a la transferència corrent que ha de finançar les despeses de personal en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents de l'exercici 2012.

2- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei del comerç.

3- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic del Principat d'Andorra.

4- Nomenament, si escau, de dos membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

5- Examen i votació, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2013, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la

presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; M.I. Sr. Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; M.I. Sr. Xavier Zamora Espot, Ministre de Justícia i Interior; M.I. Sra. Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; M.I. Sra. Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; M.I. Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i M.I. Sr. Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. David Rios Rius, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00 h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia.

1-Examen i votació de l'esmena a la totalitat, formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de Llei de crèdit extraordinari en concepte d'aportació extraordinària del Govern a la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, per compensar pèrdues acumulades d'exercicis anteriors, i del suplement de crèdit per fer front a la transferència corrent que ha de finançar les despeses de personal en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents de l'exercici 2012.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí núm. 64/2012 del 7 de novembre i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha formulat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí núm. 67/2012 del 29 de novembre.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé el Sr. David Rios Rius.

Sr. David Rios, teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a votació d'aquesta Cambra l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al "Projecte de Llei de crèdit

extraordinari en concepte d'aportació extraordinària del Govern a la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, per compensar pèrdues acumulades d'exercicis anteriors, i del suplement de crèdit per fer front a la transferència corrent que ha de finançar les despeses de personal en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents de l'exercici 2012".

És un títol de projecte de llei "rimbombant" amb 59 paraules, 59 paraules però que bàsicament el que resumeix és que Govern demana al Consell que l'autoritzi a disposar dels diners per cobrir el deute generat entre... per la societat, entre el 2000 i el 2011 i el deute que s'ha generat durant aquest any 2012 encara que es disposés d'un pressupost aprovat.

Anem a pams, el Govern avui, demana que s'aprovi un suplement de crèdit i un crèdit extraordinari per valor total de 5,3 milions d'euros; 5,3 milions d'euros.

La partida es divideix en dos conceptes, un per compensar les pèrdues d'exercicis que van des de l'any 2000 fins al 2011 a la que es destinen 4,4 milions d'euros aproximadament, i que corresponen al deute acumulat que ha anat generant la societat.

Entenem que en aplicació de la legislació mercantil, aquest deute s'ha de cobrir. Evidentment i sense cap mena de dubte, la Radio i la Televisió públiques no poden incomplir l'article 85 de la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada. No estem a favor que en compliment d'aquest article, la societat pública de Ràdio i Televisió d'Andorra, s'hagi de dissoldre. Creiem que el deute històric s'ha de cobrir un dia o altre. Un altre tema és quines circumstàncies han de produir aquest pagament. I d'això en parlaré més endavant.

A banda dels 4,4 milions d'euros, hi ha una altra partida en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents en els que s'hi destina gairebé 1 milió d'euros. Aquesta partida és el deute que s'ha generat durant un únic any, l'any 2012. És a dir, que a més a més del pressupost assignat, poc més de 3,6 milions d'euros, durant l'any 2012 s'ha gastat gairebé 1 milió d'euros de més. I d'això se'n diu llençar la casa per la finestra.

Segons l'informe que acompanya el Projecte de llei, gairebé 700.000 euros es corresponen a indemnitzacions relatives als acomiadaments de personal que s'han produït durant l'any 2012. Segons l'informe, 33 professionals han abandonat la Ràdio i la Televisió d'Andorra. I tot i així continuem augmentant el pressupost global per l'any 2013.

D'aquest milió d'euros de deute generat durant aquest 2012, 256.000 euros corresponen a consum de béns corrents. Això suposa un augment del 32%

sobre el pressupostat. 32% per sobre el pressupostat. Aquesta dada és un indicador de la gestió actual que s'està fent des de la direcció de l'ens amb el vistiplau i el suport del Govern.

Hi ha partides que augmenten extraordinàriament. És el cas de la partida anomenada "altres serveis" on hi havia pressupostat 65.000 euros i s'hi afegeixen 90.000 euros més. Dins d'aquesta partida hi ha les atencions protocol·làries que no havent-hi prou amb 67.000, s'hi han d'afegit 6.000 euros més. Tampoc n'hi havia prou amb els 106.000 euros, pressupostats per treballs per altres empreses i se n'hi afegeixen 40.000 euros més.

Completa la partida del milió d'euros els 30.000 euros destinats a despeses financeres, augmentant-se sobre el pressupost 2012 que partia de 63.000. Aquests són alguns dels exemples que alguns pretenen vendre com a resultats d'una bona gestió, de contenció pressupostària, i finalment, del control rigorós dels diners públics...

És inconcebible que s'hagin acomiadat 33 professionals i el pressupost en el seu conjunt segueixi augmentant i augmentant. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens solidaritzem amb els professionals de la Ràdio i la Televisió Públiques per la tasca informativa i professional que estan fent tot i patir la deriva i la manca de concreció i de rigor pressupostari de la direcció actual. Lamentem que una vegada més el focus d'atenció estigui posat en aquest ens públic i que haguem de treure a la llum mancances i exemples de mala gestió com les que acabo de comentar.

Molts de nosaltres seguim les notícies, els reportatges, les tertúlies i escoltem la ràdio nacional i veiem la televisió d'Andorra. I ho volem seguir fent. I perquè així sigui, cal disposar d'una vegada per totes d'un model de ràdio i televisió públiques ben definit i sobretot ajustat a un pressupost sostenible. El model de la nostra ràdio i televisió pública ha de definir ben clarament els recursos humans i materials necessaris per portar-la a terme.

Com molts altres serveis públics, com la sanitat i l'educació, el dret a la informació política plural, a la informació cultural, a la informació sobre la societat andorrana amb objectivitat, veracitat, imparcialitat i qualitat, val diners. I en som conscients. I sabem que un servei públic no ha de ser "autosostenible", de fet, el factor econòmic tot i ser molt rellevant no hauria de ser determinant. Però tot dins unes dimensions lògiques i adaptades als temps que corren i a les necessitats reals de la nostra població.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hem presentat una esmena a la totalitat a aquest projecte de crèdit extraordinari i de suplement de crèdit.

Demanam que aquesta partida de 5,3 milions d'euros no s'aprovi i es retorni a Govern el projecte de llei. El nostre grup parlamentari no pot ni vol signar un xec en blanc a una gestió confusa i sense objectius de sostenibilitat ni a curt ni a mitjà termini del nostre mitjà de comunicació públic.

Volem que el Projecte de llei es retorni a Govern i que no es torni a presentar fins que no tinguem garanties que l'any que ve no haurem d'aprovar un altre crèdit extraordinari perquè s'hagi superat per motius de mala gestió el pressupost que previsiblement avui aprovarem. Pressupost que recordo, augmenta les partides respecte l'any anterior.

Finalment comentar, que el director de la Ràdio i la Televisió públiques va anunciar en compareixença pública davant de la Comissió Legislativa d'Economia, que si no s'aprojava el crèdit extraordinari que es vota avui en aquesta sala dimitiria del càrrec. Sobre aquestes declaracions davant dels Consellers Generals assistents a la reunió, els socialdemòcrates hem volgut deixar clar què en pensem d'aquesta amenaça presentant i justificant aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació si s'escau, d'aquesta Cambra, l'esmena a la totalitat amb retorn del Projecte de llei al Govern, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al "Projecte de llei de crèdit extraordinari a la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA. per compensar pèrdues acumulades d'exercicis anteriors, i del suplement de crèdit per finançar les despeses de personal en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents de l'exercici 2012".

El Grup Parlamentari Demòcrata votarà contra l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

En primer lloc, perquè creiem que el Projecte de llei del Govern publicat al Butlletí del Consell General número 64 del 2012 respon a una obligació responsable del Govern d'eixugar el deute d'una societat pública per tal de què no pugui caure en fallida.

De fet, el nostre programa electoral deixa molt clar que l'administració pública andorrana s'ha de regir pel rigor en la gestió, i més, tenint en compte que s'obliga a les empreses privades a mantenir uns criteris comptables per no entrar en fallida. Per això no es pot permetre que una societat pública no compleixi la legislació. Cal dir a més, que des de fa més de 5 anys aquesta societat ha superat el seu límit d'endeutament.

No es pot permetre que una societat pública, com he dit, no compleixi la Llei de societats i en aquest cas també la Llei de la radiodifusió i televisió pública.

Aquesta llei que regula l'entitat, preveu que els préstecs de l'empresa no poden superar el 35% del que es va pressupostar a l'exercici anterior i aquest límit es va superar el 2007. La Llei de la creació de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra limita les operacions de finançament de la societat, que no poden superar el 35% dels ingressos per operacions corrents de l'exercici anterior, Ràdio i Televisió d'Andorra en té més del 100%.

A més, la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada diu en el seu article 85 que tenir els fons propis negatius, és causa de dissolució de ple dret, un fet que ja ha estat denunciat en diferents informes del Tribunal de Comptes.

Així doncs, un dels informes del Tribunal de Comptes posa de manifest en l'apartat que fa referència a la viabilitat futura de la societat "que a 31 de desembre de 2009 tenint en compte els resultats negatius de l'exercici i els generats en els exercicis anteriors la societat no genera ni disposa de recursos suficients per atendre les seves obligacions a mig termini i, si no es prenen mesures destinades a corregir aquesta situació, poden qüestionar la viabilitat futura de la mateixa.

A més, cal tenir en compte que segons la Llei 20/2007, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, aquest fet es causa de dissolució de la societat, llevat que s'adoptin mesures que resolguin la situació". Això és el que diu el Tribunal de Comptes i també ho diuen altres informes.

Per tant, des del 2007 la societat no compleix la legalitat i és una societat en teòrica fallida.

La voluntat de tenir una societat sanejada, no permet continuar amb la situació actual, que ni compleix la legislació que regula l'entitat, ni tampoc com he dit en d'altres moments, ni la Llei de societats anònimes.

Tots tenim la nostra part de responsabilitat i tenim l'obligació d'abordar aquest problema. Es tracta de tancar un dossier obert des de fa anys, almenys pel que fa al crèdit extraordinari, que serveix per

compensar les pèrdues acumulades d'exercicis anteriors d'un import de 4.382.879,14 euros.

Per tant, aquests 4,3 milions d'euros del crèdit extraordinari serviran per eixugar el deute acumulat des de l'any 2000 -excepte l'any 2001- i restituir la societat patrimonial que està fixada en 600.000 euros.

D'altra banda, amb el suplement de crèdit per assumir les despeses en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents d'un import total de 982.772,20 euros i no pressupostades el 2012, es farà front a les indemnitzacions per acomiadaments d'uns 30 treballadors i a les càrregues socials que en deriven; i a altres despeses corrents, i també, és clar, a les despeses d'interessos bancaris fruit de la tresoreria negativa de la societat.

La Ràdio i Televisió d'Andorra necessita un nou model per ser eficient, un model que sigui sostenible. Andorra ha de disposar d'una ràdio i televisió públiques, però que tinguin una despesa adaptada a les dimensions del país.

Cal una ràdio i televisió públiques que siguin eines de difusió de la nostra llengua i de la nostra cultura, que permetin fer arribar el debat i les decisions polítiques a tothom, que donin tots els serveis d'informació imprescindibles en una societat moderna. En resum, que serveixin per reforçar la identitat andorrana i el coneixement del nostre Estat. Per tant, com diu l'exposició de motius del Projecte de llei, caldrà fixar les bases per a un model de mitjans audiovisuals públics més eficient i adient per a Andorra i que serà el mitjà de comunicació de referència del país.

Això suposarà una reforma profunda de la societat, tot i que des del març de 2012 s'ha començat a realitzar una gestió més eficient de la Ràdio i Televisió d'Andorra. Però això, no és suficient, i caldrà portar una gestió encara més eficient que no afecti els seus objectius, ni tampoc i la qualitat del seu servei.

Per això el nostre grup parlamentari, creu que no es pot mantenir fora de la legalitat una societat pública.

Com podem exigir a les societats privades que tinguin els comptes dins la normativa, si des de l'Administració ja no es compleix la llei?

Si el Govern no fes aquesta aportació financera, ens veuríem obligats a dissoldre la societat gestora de la societat pública per tal de complir amb la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada.

D'altra banda, també cal dir que aquest crèdit extraordinari i el suplement de crèdit es financen mitjançant una major recaptació d'ingressos per part

del Govern en concepte de taxes al consum respecte als previstos.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata considera que s'ha de mantenir i garantir el servei públic que dona la RTVA, per tant el nostre vot a l'esmena a la totalitat serà negatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per part del Govern el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Em pertoca en aquesta intervenció defensar el Projecte de llei de crèdit extraordinari que no repetiré per no cansar el Sr. Rios amb les 58 paraules, però en tot cas em toca defensar-ho en contraposició a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. I penso que per fer-ho és important que centrem el debat i que ho centrem per tant en el que ha motivat aquest projecte de llei.

Escoltant el Sr. Rios tenia la sensació que ja havíem avançat fins el 5è punt de l'ordre del dia i ja estàvem en plena discussió del pressupost, però el que estem discutint és un crèdit extraordinari que té una motivació molt concreta i em sembla que és important que ens centrem en això, tot i que no eludiré respondre algunes de les qüestions que el Sr. Rios ha plantejat.

La motivació principal doncs, d'aquest projecte de llei és restablir el valor patrimonial net de la societat que s'ha anat veient deteriorat pels repetits dèficits dels darrers 10 anys. Per tant, el Projecte de llei no pretén resoldre altres debats igualment importants com el model de radio i televisió pública que volem tenir per Andorra.

Dit d'una altra manera, senyores i senyors consellers, per més debats que es vulguin fer sobre quin és aquest model, i fos quin fos el model que finalment s'acabés aprovant i impulsant, continuaria sent imprescindible com a pas previ, recapitalitzar la societat.

És cert, hi ha una alternativa. La única en el punt en què ens trobem: dissoldre la societat. Però aquesta no és la voluntat del Govern. El Govern opta per una solució que permeti al final del present exercici restituir el valor patrimonial net de la societat, i ho fa amb un crèdit extraordinari de 4.382.000 euros per compensar les pèrdues acumulades d'exercicis anterior i restablir el capital social inicial, i amb un

suplement de crèdit de 982.000 euros per assumir les despeses extraordinàries no pressupostades per l'any 2012 per fer front a la reestructuració de la societat iniciada a finals del primer trimestre d'aquest any.

Estem doncs, amb aquest projecte de llei fent el necessari per situar dins de la legalitat una societat pública que avui per avui no compleix amb el que preveu la pròpia Llei de radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública, radio i televisió d'Andorra SA.

L'ha esmentada ja la Sra. Adellach, i per tant, no hi abundaré més, però en tot cas, la limitació en aquesta llei és clara, sota cap concepte, la societat pot endeutar-se més enllà del 35% dels ingressos de l'exercici anterior, i avui per avui, cal dir que estem més enllà del 110% d'aquest rati.

Per tant, legalment, Ràdio i Televisió d'Andorra avui no podria formalitzar operacions de crèdit per fer front ni tant sols al seu funcionament corrent.

També estem fent allò que preveu -també ens ho deia la Sra. Adellach- la pròpia llei 20/2007 de 18 d'octubre de societats anònimes i de responsabilitat limitada, concretament, en el seu article 85 que també ens ha recordat la Sra. Adellach.

Efectivament, la junta general d'accionistes ha d'adoptar l'acord de dissolució de la societat quan el valor patrimonial net és inferior a la meitat de la xifra del capital social i si no ha estat possible, posar remei a aquesta situació. Precisament, el que estem fent avui és posar remei a aquesta situació.

Estem doncs, a través d'aquest crèdit extraordinari i evitant que aquesta situació s'agregui més en el temps, prenent la única alternativa a la dissolució de la societat Ràdio i Televisió d'Andorra per part del Consell General, perquè també cal recordar-ho, aquesta és una societat anònima amb uns mecanismes una mica diferents d'altres societats anònimes de manera que, si bé la junta general d'accionistes és el propi govern, qui té la facultat de dissolució seria el Consell General i per tant, qui tindria que prendre aquesta decisió seria el Consell General.

Així mateix, també estem atenent a la reiterades recomanacions del Tribunal de Comptes que en els seus informes ha anat advertint que fruit del resultat negatiu generats en els darrers deu anys, la societat no genera ni disposa de recursos suficients per atendre les seves obligacions a mig termini i que si no es prenen mesures destinades a corregir aquesta situació, es pot qüestionar la viabilitat futura d'aquesta societat.

Al mateix temps, el propi Tribunal de Comptes ens recorda reiteradament el contingut de la Llei de

societats anònimes i responsabilitat limitada perquè és un contingut que afecta plenament a la societat de Ràdio i Televisió d'Andorra SA.

En definitiva, estem fent tot allò que li exigiríem a fer a qualsevol societat anònima andorrana. Ni més ni menys.

El Consell General l'any 2000 va voler donar a Ràdio i Televisió d'Andorra la personalitat jurídica de societat anònima i hem de ser conseqüents amb aquesta naturalesa. Però tampoc ens hem de deixar portar ni ens hem de deixar manipular pel fet que aquesta figura mercantil ens faci perdre la perspectiva del que ha de ser la ràdio i televisió pública d'Andorra.

Una ràdio i televisió pública, una societat anònima plenament o únicament amb capital social estatal. Per tant, cal dir també que si s'aprova el present projecte de llei, l'Estat no s'endeuta més del que ja està, únicament canvia la titularitat del deute que avui està formalitzat a través de Ràdio i Televisió d'Andorra, de manera il·legal perquè no podia endeutar-se tant, i el que passaria és que aquest deute passaria a ser de titularitat directa del Govern d'Andorra, és a dir, tan en un cas com en l'altre, el titular del deute seria l'estat andorrà.

Certament podríem pensar que si s'ha estat així fins ara, també hi podríem estar uns quants anys més, de fet ens ho ha dit el propi Sr. Rios. No ho compartim. En primer lloc, no ho compartim pel sol fet de què seria il·legal. En segon lloc, perquè no es pot fer, o no es pot forçar a la Junta General d'accionistes -és a dir el Govern- a no prendre mesures que corresponen a aquesta situació. En tercer lloc, perquè no se li pot demanar al director general -segons el que preveu la llei, l'administrador únic de la societat- que endenti la societat més enllà del que li permeten els estatuts i la pròpia llei. I en quart lloc, perquè traslladar la... per reforçar i evitar malmetre la confiança dels treballadors, dels proveïdors i dels creditors d'una societat que tècnicament està en fallida.

Efectivament, Sr. Rios, jo no hi era en aquesta comissió però també vaig poder llegir els mitjans de comunicació el que vostè interpreta com una amenaça, per part del director general. Jo no ho interpreto com una amenaça, jo ho interpreto senzillament com un acte de responsabilitat. No es pot ser administrador únic d'una societat que està en fallida i menys encara, es poden subscriure préstecs en contra del que permet la pròpia llei. No es pot. I per tant, la responsabilitat de qui assumeix aquest càrrec l'ha de portar a dir, que si se'l vol forçar a fer això, el que hauria de fer és prescindir d'aquesta responsabilitat. Però no només això, sinó que la pròpia responsabilitat del director general, el que ha

de fer es vetllar per traslladar seguretat als treballadors de la pròpia societat i sobretot traslladar un sentiment de continuïtat a la pròpia societat i només pots traslladar aquest sentiment i aquesta certesa de continuïtat, si tens una societat sanejada i que no està en una situació de fallida.

Dit d'una altra manera, la millor manera de posar en una situació de possible pèrdua de lloc de treball als treballadors que avui en dia té la ràdio i televisió d'Andorra és deixar la societat en la situació que avui està.

Li ho deia fa un moment, no compartim la idea de que es pugui aplaçar aquesta decisió eternament, ni tant sols que es pugui aplaçar aquesta decisió mentre no tinguem un debat aprofundit sobre el model de Ràdio i Televisió d'Andorra que volem. No té res a veure, són dos debats diferents, i dient això no neguem l'oportunitat d'aquest debat, un debat que si arriba, el Govern afrontarà des del convenciment que cal una televisió pública. Que en un estat com Andorra no es pot prescindir del paper que aquest mitjà té com a eina d'integració i cohesió social, de difusió de la nostra realitat. De promoció de la nostra cultura i de la nostra llengua.

Per tant, la nostra voluntat ferma i en cap cas contradictòria amb el convenciment de què aquesta ràdio i televisió pública ha d'estar correctament dimensionada, s'ha d'adaptar a la realitat multicanal dels mitjans de comunicació, ha de disposar d'un pressupost i uns mitjans tècnics suficients però coherents amb el pressupost de l'Estat, la dimensió del país i el nombre de ciutadans, el nostre compromís amb aquest tipus de televisió, és absolutament ferm i en aquest sentit ja s'ha iniciat un procés de redefinició del model de la radio televisió pública, un model que fins ara ens ha portat a repetits exercicis de dèficit, per tant, un model que està clar que no estava ben dimensionat i no estava proporcionat a la realitat del país.

Un procés, és cert, que ha inclòs la reducció del nombre de personal, un procés que ens ha de portar una ràdio televisió pública en una relació més racional entre els diners que es destinen a pagar nòmines i els que es destinen a generar continguts. Un procés que permeti l'adaptació a la ràpida evolució de la tecnologia i un procés que no torni a situar la Ràdio i Televisió d'Andorra en l'absurda situació actual d'obsolescència tecnològica. Perquè aquesta és la realitat que ha passat aquests darrers anys. I aquesta és la realitat que justifica, Sr. Rios, que efectivament en el pressupost del 2012 no hi hagués previst tot un seguit de despeses entre les quals les despeses derivades d'acomodar un seguit de treballadors perquè hem tingut que esperar que arribés la nova direcció perquè ens definís, aquest

full de ruta, ens definís un nou model i a partir d'aquí començar a prendre mesures.

Efectivament, el nou director va entrar durant el primer trimestre de l'any 2012, el pressupost va estar aprovat anteriorment i calia introduir aquestes modificacions, però miri, cal tenir en compte una cosa, aquestes modificacions, sobrevingudes evidentment en la gestió del 2012 i no previstes en el pressupost, no tenen res a veure amb la realitat viscuda a la pròpia Ràdio i Televisió d'Andorra per exemple a l'any 2010 on sí va haver-hi un pressupost on en principi aquell pressupost s'ajustava al que pretenia la direcció i el Govern d'aquell moment i es va acabar l'exercici en un dèficit d'1.080.000 euros.

La diferència entre els 900.000 euros d'aquest any i el milió d'euros de l'any 2010, és que aquell pressupost no va tenir despeses sobrevingudes, i aquest sí, estan explicades i estan destinades a poder arribar a un pressupost equilibrat en un futur. Aquesta és la diferència.

Vostè entén i demana en aquesta Cambra que voti l'esmena a la totalitat i ho fa en base a què el que hauríem de fer és allargar una situació d'il·legalitat mentre no tenim un debat sobre quin ha de ser el model de televisió d'Andorra. I a més a més ho fa perquè així, segons ens diu, evitarem que es puguin anar generant nous dèficits en els anys propers. Miri, fins ara la prova és que estan en una situació d'il·legalitat hem continuat tenint any rere any dèficits. La diferència és que nosaltres afrontem el problema de cara i afrontar-lo de cara el que diem i agafem el compromís és: resollem la situació, recapitalitzem l'empresa, eixuguem tots els dèficits acumulats fins ara i tot l'endeutament, posem la societat dins de la legalitat, iniciem un procés de reestructuració i gràcies a això agafem el compromís de què del 2013 en endavant no hi haurà nous dèficits, i si hi ha nous dèficits o es preveuen nous dèficits durant l'exercici, es tindrà el temps de corregir-los durant l'exercici i dins del pressupost que s'aprovarà. Aquest és el compromís. De res serveix tenir pressupostos molt ajustats si any rere any anàvem acumulant nous dèficits en el pressupost previst; no serveix de res dir que el pressupost de l'any 2013 preveu un increment en relació al del 2012 i no afegir-hi que en aquest increment hi va el compromís de què no hi hauran uns dèficits sobrevinguts com els que hem anant tenint durant els darrers exercicis, com els 800.000 euros que va haver-hi a l'any 2009, com el milió d'euros que va haver-hi a l'any 2010... Aquesta és la diferència. És cert.

El pressupost del 2013 tot i que no és el motiu del debat d'ara té una petita partida més alta que la de l'any anterior però, gràcies a això, gràcies a la

definició del nou model no tornarem a tenir els ensurts que hem tingut durant els darrers deu anys i espero i desitjo, que mai més ens tinguem que trobar aprovant un projecte de crèdit extraordinari per anar a un equilibri que en cap cas hauríem tingut que arribar perquè la societat no hauria tingut que descapitalitzar-se, en cap cas, des del primer dia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara en un segon torn d'intervencions.

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hauríeu de desplaçar-vos a la tribuna, si us plau.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com a inici de la meua intervenció el que comentaré és que estic al cent per cent d'acord amb la consellera Adellach del Grup Demòcrata, és a dir que en el moment en què s'ha firmat cal una ràdio i televisió adaptada a la sostenibilitat pressupostària, ho compartim plenament.

Per altra banda, a nivell de... per comentar la intervenció del ministre, sembla que ha semblat una ombra de dubte com si nosaltres no volguéssim complir la legislació vigent. Vist que ho tenim molt clar que la legislació s'ha de complir, recordo el que he llegit, evidentment i sense cap mena de dubte la ràdio i la televisió públiques no poden incomplir l'article 85 de la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada. No estem a favor que en compliment d'aquest article la societat pública s'hagi de dissoldre. Per tant, l'ombra de dubte de si volem, o no, dissoldre la societat penso que està esvaïda. Creiem que el deute històric s'ha de cobrir un dia o un altre, un altre tema és amb quines circumstàncies s'ha de produir aquest pagament. I després, he justificat en quines circumstàncies s'havien de produir.

Nosaltres creiem que si vostès volen vendre una casa el primer que han de fer és endreçar-la, i ens estem trobant amb una casa que no està endreçada i la posen a la venda. Els compradors, que som nosaltres, evidentment no la comprarem fins que no estigui endreçada.

Aquesta és la situació que nosaltres hem exposat avui i que, per tant, ens ha portat a presentar aquesta esmena a la totalitat.

És la nostra responsabilitat exigir al Govern que s'endreci la casa abans de firmar o de què nosaltres firmem un xec en blanc.

És preocupant el fet de què hi hagi trenta-tres persones menys a la ràdio i a la televisió d'Andorra, i al pressupost no s'hagi notat en res... en res... fins i tot augmenta. Torno a parlar d'endregar la casa.

Jo no tindrà res més a dir, simplement dir que el model de ràdio i televisió que se'ns va presentar en compareixença pública dista molt de ser el model de ràdio i televisió concret que a nosaltres ens permeti la confiança de donar suport al Govern i de donar suport a la direcció actual, per tant, estem a l'espera de què se'ns presenti un model de televisió, com he comentat, en què nosaltres puguem visualitzar quines són les necessitats de personal que necessita aquesta televisió o aquesta ràdio, quins mitjans es requeriran, etc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata té la paraula la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Rios, vostè està d'acord amb mi però la veritat és que jo no estic d'acord amb vostè.

Vostè ha dit que el deute s'havia de cobrir, també ha dit que no estaven a favor de què la societat s'hagués de dissoldre, per tant doncs, quan ha fet aquestes dues intervencions les entenia i semblava que vostès volien regularitzar la situació de la Ràdio i Televisió d'Andorra, però la veritat és que llavors no s'entén el procediment que han emprat, en aquest cas amb una esmena a la totalitat, perquè el més lògic hagués sigut és que vostès haguessin fet el tràmit d'esmenes parcials al Projecte de llei.

D'altra banda, quan parlava del suplement de crèdit, val a dir que a l'any 2012 s'ha incorporat un nou director a la Ràdio i Televisió d'Andorra que és el Sr. Francesc Robert i que ja ha començat a fer una gestió més eficient de la Ràdio i Televisió d'Andorra, i per això es presenta el suplement de crèdit perquè ell no havia pogut treballar amb el pressupost 2012 i, per tant, per fer una millor gestió i una gestió més eficient calia malauradament -i dic malauradament-

acomiarar treballadors perquè no es pot gastar més del 60% d'un pressupost en personal.

D'altra banda, el que sí m'ha quedat clar és que definitivament vostès el que no volen és regularitzar la societat i el que volen és que es continuï tenint una societat pública que no compleixi la legislació.

Sr. Rios, el nostre grup assumeix la responsabilitat que ens pertoca. Quants anys més vostès volen que segueixi incomplint la legislació? Sembla que vostès vulguin fer que les lleis... o m'ha semblat entendre que es compleixin un dia o un altre... això no em sembla bé. Per tant, la nostra obligació és eixugar el deute d'aquesta societat per a què no entri en fallida.

I de fet, també el que volia dir és que si el pressupost en aquest cas del 2013 sembla que augmenti, doncs, el que cal dir és que amb la compareixença que va fer el Francesc Robert al mes d'octubre passat, doncs, ens va explicar que s'havia d'augmentar perquè es volien externalitzar serveis i també s'havia d'invertir molt més en tecnologia perquè estava obsoleta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern...

Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Molt ràpidament.

Primera qüestió, endregar... endregar la casa, efectivament és el que estem fent avui. Tenim una societat en fallida i la restablím, la legalitzem, li donem el capital social necessari i a partir d'aquí a veure si aconseguim fer-la funcionar com Déu mana. Bàsicament és el que estem fent, és endregant.

En segon lloc, "Abans de vendre'ns res potser que ho endreçem"... No és que nosaltres no estem venent res. En primer lloc això ja és del poble andorrà, això ja és una societat de l'Estat, per tant també és seva i també del seu grup parlamentari, no li estem venent res. La societat Ràdio i Televisió d'Andorra, SA és una societat pública amb capital estatal i per tant, no es ven a ningú... ni es té cap pretensió de vendre-la a ningú! Que quedi clar i diàfan perquè no hi hagin dubtes.

La societat Ràdio i Televisió d'Andorra no es vol vendre a ningú! I per tant no cal endregar-la per vendre-la, cal endregar-la per estar dins de la Llei. I dins d'endregar-la evidentment cal emprendre mesures, cal emprendre mesures perquè si la volem

endreçada l'hem de fer viable, l'hem de fer sostenible. Es pot estar, o no, d'acord amb el model amb això no pretenc pas ni discutir-hi ni convèncer-lo, el dia que hi hagi el debat cadascú presentarà el que cregui més convenient però, en tot cas, el que sí que ha de ser un denominador comú, sigui quin sigui el model, és que ha de tenir certa proporcionalitat al que és el nostre Estat, i el nostre Estat és un Estat amb 70.000 ciutadans i aquest sector dels mitjans de comunicació, i especialment pel que fa a la televisió a més a més, estar en competència amb entitats d'una dimensió molt més gran de la que mai podrà tenir la televisió d'Andorra, per tant, hem de tenir clar que és el que pretenem d'aquesta televisió d'Andorra.

El model que en el seu moment va presentar el director en la compareixença que recordava ara la Sra. Adellach, doncs, pretén anar cap a aquesta idea, pretén anar cap a un model de multicanal, de no només televisió-ràdio sinó de mitjans de comunicació, doncs, que tinguin l'abast que avui en dia ha de tenir un mitjà d'aquesta naturalesa, que utilitzi altres canals com Internet, que utilitzi molt més el que seria la televisió a la carta a través de la web, qüestions d'aquest tipus. Per tant, cal dotar-la també de tecnologia adaptada als moments, no una tecnologia -insisteixo- que està obsoleta i que arriba a l'extrem que malgrat haver-se generat els dèficits que s'han generat no s'ha renovat, i que si avui tinguéssim la desgràcia de què algun giny de la televisió s'espallés, possiblement no ho podríem reposar senzillament perquè ja no deuen quedar ni material de reposició, perquè potser l'hauríem d'anar a buscar a algun museu...

Per tant, aquesta és la realitat i aquesta és la realitat que nosaltres volem afrontar, i volem afrontar-ho amb un pressupost raonable, dimensionat a la lògica d'un pressupost de l'Estat de 400 milions d'euros. Per tant, em sembla que això és el que s'ha fet.

I, finalment, jo no poso en dubte que vostès entenguin que s'ha d'estar a la legalitat... de fet, no ho he dit. És vostè que ha dit que "*Ja ho farem tard o d'hora*", jo el que dic és "*No, tard o d'hora no, la legalitat s'ha de fer ara*". Però en tot cas, si hi havia aquesta voluntat, hi havia l'oportunitat -ho ha dit per sobre la Sra. Adellach-, hi havia l'oportunitat de fer-ho, es podia fer una esmena parcial i esmenar només el suplement de crèdit. Si vostè no està conforme amb el canvi de model que estem plantejant, es podia fer una esmena parcial, esmenar el suplement de crèdit i, en canvi, mantenir el crèdit extraordinari pel que fa a la recapitalització de la societat i, per tant, en mantenir la seva legalitat... i no ho han fet, ho han esmenat tot! Per tant, el que queda és que ho han esmenat tot, per tant no volen

cap dels dos objectius que es pretenen en aquest Projecte de crèdit, és la realitat que se n'ha de desprendre o la conclusió que se n'ha de desprendre de la seva esmena a la totalitat; si hi ha una altra ja ens ho explicarà.

Per tant, tenim el convenciment... el Govern té el convenciment que aquest és el camí i, en tot cas, vol agrair ja ara el suport del Grup Parlamentari Demòcrata a aquesta iniciativa, una iniciativa fàcilment manipulable que pot traslladar la idea de què estem gastant uns diners de més amb la televisió d'Andorra. Recordo, reitero que estem senzillament canviant la titularitat d'un deute que ja existeix i que s'ha anat generant al llarg dels deu darrers anys, i que s'ha anat generant indistintament de qui hagi governat. Aquesta és la realitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions donaríem per acabat el debat i passàriem a la votació de l'esmena a la totalitat.

Recordo que no s'han presentat esmenes a l'articulat del text i, per tant, en cas de desestimar-se l'esmena a la totalitat quedaria aprovat el text.

S'obre un breu termini de temps per poder votar.

(votació)

Sr. secretari, si vol procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

5 vots a favor i 22 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro desestimada l'esmena a la totalitat i aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

2- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei del comerç.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí núm. 64/2012 del 7 de novembre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí núm. 67/2012, del 29 de novembre.

Intervé per part del Govern, per llegir el criteri, el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de Llei del comerç, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, publicada al Butlletí del Consell General núm. 64, del 7 de novembre de 2012 i, sobre la qual manifesta el seu criteri sobre aquesta Proposició de llei.

Per fer-ho s'aborden, en primer lloc, unes consideracions generals que tracten aspectes preliminars com els antecedents de la regulació del comerç a Andorra i els principis que han de regir en la confecció d'una normativa sobre el comerç, atesos l'evolució i les tendències normatives de la Unió Europea i dels nostres països veïns, i en el marc de l'obertura econòmica del Principat d'Andorra.

A continuació, s'analitzen els aspectes més específics de la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, incidint en primer lloc en aquells aspectes positius del text presentat, i en segon lloc en aspectes que, a criteri de Govern, no s'adeqüen a les premisses i principis que hauria d'incorporar una Llei del comerç, així com també aquells elements no incorporats i que mereixerien ser inclosos en la normativa sobre el comerç.

Finalment, exposarem les conclusions en què el Govern basa el seu criteri.

Com a aspectes preliminars direm que han passat més de 30 anys, des de l'aprovació pel Consell General del Decret de Comerç de 10 d'octubre de 1981, un Decret que regulava les condicions d'exercici de les activitats comercials o industrials dins el territori andorrà. Posteriorment, la normativa successiva que s'ha aprovat en relació a l'activitat comercial, s'ha centrat en matèries específiques com la regulació dels rètols, dels noms comercials, dels horaris comercials, la lluita contra l'intrusisme, o sobre els procediments per les sol·licituds d'obertura o baixa de comerços.

Durant els darrers anys, la necessitat de disposar d'una normativa sobre el comerç, a efectes de dotar d'una major seguretat jurídica el principal sector del teixit productiu andorrà, també s'ha manifestat per tots els agents polítics, econòmics i socials. I aquesta voluntat també ha estat manifestada pels últims governs i els partits polítics que l'han inclòs en llurs programes electorals.

De fet, ja l'any 2002 el Govern va elaborar un Projecte de llei del comerç que finalment no va entrar a tràmit parlamentari. I l'any 2008, el Govern va entrar a tràmit parlamentari un Projecte de Llei del comerç, publicat al Butlletí del Consell General el 6 d'octubre del 2008. Aquest Projecte de llei, però,

no va ser aprovat pel Consell en finalitzar-se la legislatura.

Per molts agents, doncs, del sector comercial, les expectatives i àmbits que la regulació de l'activitat comercial hauria d'incorporar, abraça, entre d'altres, aspectes conceptualment diferenciats, com la regulació de l'exercici del comerç i de les tipologies de venda, la protecció de la lliure competència i la prevenció de la competència deslleial, la lluita contra l'intrusisme, la protecció dels consumidors i la regulació dels horaris i de la publicitat comercial. Tots ells, són aspectes, vinculats directament o indirectament, a l'objectiu de garantir un bon desenvolupament de l'activitat econòmica i comercial, i unes regles de joc que assegurin la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, amb la llibertat de preus i la defensa dels drets dels consumidors, tal com estableix la Constitució.

Així doncs, podríem resumir que un marc regulatori general sobre el comerç hauria de tractar matèries complementàries que afecten a tres grans grups: la regulació específica de l'exercici del comerç, una norma que garanteixi la competència efectiva i eviti la competència deslleial i la protecció dels drets i garanties dels consumidors.

D'aquests tres grans grups, el Govern ja ha presentat els principals elements reguladors del Projecte de llei de competència efectiva i de protecció del consumidor, que presentarà al Consell General, com s'ha compromès i com s'ha anunciat, abans del 31 de desembre del 2012, i tenia previst treballar a continuació i juntament amb tots els actors implicats, la regulació específica del comerç i de les activitats econòmiques.

La regulació general sobre el comerç ha de complir doncs, amb aquests objectius de forma complementària, però també ha de tenir en compte l'evolució normativa del nostre entorn europeu que constitueix el marc natural dels intercanvis comercials d'Andorra amb els dos països veïns. Així, no es pot obviar la tendència de la Unió Europea i dels nostres països veïns a una progressiva liberalització del comerç i a l'eliminació de traves a la llibertat i a la lliure prestació de serveis, com per exemple, l'eliminació de certes autoritzacions prèvies per a actes vinculats a l'activitat econòmica.

Per tant, la Llei del comerç també ha de contribuir a l'eliminació d'obstacles administratius i a facilitar l'activitat comercial, en el marc de l'obertura econòmica del país i possibilitant per la recent aplicació de la Llei d'inversió estrangera.

La Llei del comerç també ha de ser un marc idoni per refondre en un únic text normatiu, tota la

legislació vigent en matèria de comerç, tal com la regulació dels noms comercials, dels rètols d'establiment, de la lluita contra l'intrusisme, o dels horaris comercials.

En definitiva, una normativa que ha d'aportar una major seguretat jurídica al teixit comercial i als consumidors, i que ha de contribuir a facilitar l'activitat econòmica i a simplificar els procediments administratius, en consonància amb l'evolució de la regulació als països veïns, i amb l'esperit de l'obertura econòmica del Principat d'Andorra.

Alhora, perquè aquesta Llei pugui ser d'aplicació efectiva, requereix la participació i acceptació dels agents vinculats al teixit comercial, com la Cambra de Comerç, la Confederació Empresarial Andorrana, l'Associació de la Petita i Mitjana Empresa i les diverses associacions de comerciants del Principat. Una participació que, segons alguns d'aquests agents han indicat, no sempre s'ha tingut en consideració i que entenem caldria potenciar abans d'aprovar una Llei del comerç.

I els comuns també han de ser partícips de la regulació del comerç, ateses les seves competències en la regulació, autorització i registre de les condicions d'obertura i establiment d'activitats comercials, industrials, professionals i de serveis en el terme de la parròquia, tal com fixa la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

Quant a aspectes específics de la Proposició de Llei presentada, aquesta Proposició de Llei parteix essencialment de l'estructura i contingut del Projecte de Llei del comerç, publicat al 2008 al Butlletí del Consell General, incloent algunes modificacions, les més significatives de les quals detallarem a continuació.

Pel que fa a la capacitat per exercir el comerç: s'adapten les condicions per exercir el comerç a la Llei 10/2012, del 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat d'Andorra; però sorprenentment es permet exercir el comerç a una persona física o jurídica no resident -aquest aspecte l'aprofundirem en l'apartat següent.

Pel que fa als requisits per exercir el comerç: s'adapten els requisits per sol·licitar l'exercici del comerç al recent aprovat Reglament sobre el procediment simplificat per a les sol·licituds d'obertura i trasllat de comerç, de modificació de les activitats comercials i de canvi de titular i de nom comercial.

Pel que fa a la regulació dels grans establiments: es modifica la superfície de venda mínima per definir els grans establiments que passa de 2.500 m² -en el Projecte de Llei del 2008- a 2.000 m² en aquesta Proposició de Llei.

Pel que fa a la lluita contra l'intrusisme: s'inclou un capítol sobre mesures de lluita contra l'intrusisme, reprenent parcialment la regulació establerta en l'article 3 de la Llei 92/2010.

Pel que fa a la venda en rebaixes: els períodes de venda en rebaixes passen a ser entre una setmana i un mes per temporada -en el Projecte del 2008 eren entre dos setmanes i tres mesos per temporada.

Pel que fa a les vendes en liquidació: s'escurça el període màxim d'un any a sis mesos.

Pel que fa a la responsabilitat del comerciant: el període en què el comerciant venedor respon del producte venut per manca de conformitat, passa de dos anys a sis mesos.

I finalment, pel que fa a les sancions: s'incrementen considerablement, fins a 66 vegades en certs casos.

Quant a aspectes positius del text, de forma general, el Govern considera que l'estructura de la Proposició de Llei compleix amb les condicions que ha de regir una regulació del comerç, si bé també la considera incompleta i n'expressa unes reserves que s'indicaran en els apartats següents.

Entre els principals aspectes específics positius del document destaquen els següents: es regula de forma específica el Registre de Comerç i Indústria; es regula i s'estableix un procediment d'autorització pels grans establiments; es prohibeixen de forma expressa els prestanoms i s'estableix la responsabilitat solidària de les persones físiques o jurídiques que prestin el nom; es reprèn la regulació per prevenir l'intrusisme; es regulen les diferents tipologies de venda; s'estableixen responsabilitats del comerciant venedor i es regulen les garanties comercials.

Quant a aspectes específics a millorar i modificar del document, la Proposició de Llei inclou una sèrie de mancances i limitacions, que fan que, en alguns aspectes, s'allunyi dels principis i tendències de la Unió Europea, quant a promoure una progressiva liberalització del comerç. En aquest sentit, introdueix limitacions que van a l'encontre de facilitar l'activitat econòmica, prioritzant una regulació de control de l'Administració, en la majoria de casos *ex-ante*, i subjecte a nombrosos procediments d'autorització prèvia.

La Proposició de Llei tampoc reprèn gran part de la normativa específica de l'activitat comercial, tal com la regulació sobre els noms comercials, horaris comercials. El Govern considera una oportunitat regular en un únic text de forma refosa tots aquests aspectes inherents a l'activitat comercial del Principat d'Andorra, la qual cosa enforteix o enfortiria també el principi de claredat i de seguretat jurídica.

En general, la Proposició de llei també defineix molt detalladament procediments administratius com per exemple, en el detall del contingut de les sol·licituds que són pròpies del desplegament reglamentari i no en matèria legislativa.

A títol més particular, algunes de les limitacions que s'han detectat en la Proposició de llei són les següents:

Pel que fa a l'àmbit d'aplicació (articles 2 i 3): Caldria valorar la possibilitat de regular la totalitat de les activitats econòmiques i no únicament l'activitat comercial. De fet, el mateix article 3, en la definició del concepte de comerç, tracta sobre les activitats de prestació de serveis.

Pel que fa a la capacitat d'obrir o exercir el comerç (article 6, apartats 1 i 2): la Proposició de llei possibilita a persones físiques i jurídiques no-residents, la realització del comerç a Andorra, segons s'indica en el marc de la Llei d'inversió estrangera. Aquesta possibilitat resulta molt sorprenent i inversemblant atès que en cap cas la Llei d'inversió estrangera permet l'exercici del comerç a persones no residents.

Pel que fa a societats de serveis professionals (article 6.3), aquest apartat preveu que la meitat dels socis i membres del consell d'administració hagin de disposar d'una habilitació professional. El Govern considera que aquesta obligació contradiu els principis jurídics que conformen el règim internacional de les societats mercantils.

Quant al cessament de l'exercici d'un comerç (article 9), el cessament no hauria d'estar sotmès a un règim d'autorització, sinó únicament de notificació del seu titular.

Quant a autorització de grans establiments (article 18), la Proposició de llei deixa al Govern la possibilitat d'autoritzar o denegar l'obertura de grans superfícies, segons els criteris que fixi el mateix Govern. Es considera, a efectes de garantir una major seguretat jurídica, que s'haurien d'establir en la Llei criteris objectius per determinar les condicions d'autorització dels grans establiments.

Al Registre de Comerç i Indústria (articles 19 a 21), s'hauria d'adaptar la nomenclatura i les funcions del Registre de Comerç i Indústria a totes les activitats econòmiques.

Pel que fa a la lluita contra l'intrusisme (article 22 i 23), aquesta Llei també sorprenentment reprèn de forma molt limitada la regulació de prevenció de lluita contra l'intrusisme que preveu l'article 3 de la Llei 92/2010. El Govern considera necessari adaptar l'abast d'aquesta regulació.

Pel que fa a la publicitat comercial exterior (article 24 a 27), es considera necessari aprofundir en la regulació de la publicitat comercial exterior.

Pel que fa als horaris comercials (article 28 a 30), la regulació prevista en la Proposició de llei és obsoleta i no s'adequa a la Llei d'horaris comercials. A més no diferencia els horaris comercials del comerç minorista (regulats per la Llei específica) dels establiments de prestació de serveis (com els hotels, restaurants o serveis professionals) que no estan subjectes a la Llei d'horaris comercials específica.

Quant als preus (article 31), la potestat del Govern de fixar els preus dels productes i dels serveis d'acord amb el redactat de la Proposició de llei, implica una contradicció amb els principis bàsics de la lliure competència en el mercat. Les lleis de comerç dels països veïns no contempnen en cap cas un supòsit general com aquest, essent únicament possible en algunes situacions d'emergència o d'altres molt determinades.

Quant a la venda en rebaixes (article 58), la regulació de la venda en rebaixes, determinant períodes específics mínims i màxims, és anacrònica en relació a la tendència dels països de l'entorn, i els principis de la Unió Europea en matèria de lliure comerç.

Quant a la venda a pèrdua (article 77), la limitació de la venda a pèrdua correspon a una matèria pròpia de la regulació de la competència efectiva que s'hauria d'incloure en la propera Llei de competència efectiva i de protecció del consumidor.

I finalment, respecte a les sancions (article 99), l'import de les sancions resulta totalment desproporcionat per assegurar-ne la seva efectivitat. En alguns casos, com el cas d'obertura d'un comerç sense autorització, l'import mínim augmenta de 600 a 40.000 euros. Caldria doncs adequar el règim sancionador per tal d'assegurar-ne la seva efectivitat.

I per altra banda, la Proposició de llei no inclou alguns aspectes que el Govern considera essencials d'una regulació sobre el comerç, tal com la regulació del règim de franquícia, l'establiment de l'obligació de venda pel comerciant, és a dir, no podem denegar una venda a un client, la regulació de les baixes dels titulars de locals embargats, o una adaptació de la legislació actual sobre els noms comercials.

Com a conclusions finals, de tot l'exposat, el Govern valora que en general l'estructura del text de la Proposició de llei del comerç concorda amb la de les regulacions més habituals sobre el comerç dels països del nostre entorn. Tanmateix, una volta analitzat el contingut de la Proposició de llei, s'observa que el document inclou mancances significatives, omissions i regulacions que no s'adapten als principis

promoguts per la Unió Europea, ni s'ajusten a les necessitats actuals de l'economia andorrana d'acord amb el nou marc que vol afavorir l'obertura econòmica, la vocació de la qual és facilitar la creació d'activitat, simplificar els procediments administratius i atorgar una major seguretat jurídica al teixit empresarial, i als consumidors.

En aquest sentit, algunes de les disposicions de la Proposició de llei resulten anacròniques amb aquests principis, altres tenen un millor encaix en regulacions com la propera llei de la competència efectiva i protecció al consumidor, i també apareixen conceptes importants, com el règim de franquícies o la regulació dels noms comercials que no s'hi han inclòs.

El Govern valora també les reiterades demandes, particularment de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis, així com de diversos col·lectius i associacions de comerciants per disposar d'una regulació del comerç a Andorra.

Així doncs, el Govern emet un criteri favorable de treballar la regulació del comerç sota la base de la Proposició de llei del comerç presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, però condicionat a la imperiosa necessitat de realitzar nombroses modificacions i adaptacions per adequar la Proposició de llei a les necessitats del teixit empresarial i comercial del país, i d'acord amb les sentències dels països veïns i del marc regulador de la Unió Europea.

Alhora, considera necessari en cas d'acceptació de la Proposició llei a tràmit parlamentari, de treballar en paral·lel el Projecte de llei de competència efectiva i de protecció del consumidor, i de fer-ne partícips els diversos col·lectius dels sectors implicats

I així ho sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé ara per presentar la Proposició de llei, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern ens acaba de presentar el que definiria com una nova categoria de criteri, que és el criteri favorable (majúscules en el text) però, -dic bé però, perquè el però és del criteri del Govern- condicionat, també amb majúscules en el text.

Fins avui el Consell General havia pogut escoltar criteris favorables o desfavorables i també havia pogut constatar alguna vegada l'absència de criteri.

Avui encetem els "peròs condicionats". Tanmateix, es llegeixi com es vulgui, el criteri ens sembla favorable, també hi he posat majúscules jo, perquè ho acaba de dir en la lectura el ministre, és favorable "per treballar la regulació del comerç sobre la base de la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata."

Doncs miri, Sr. ministre i Srs. del Govern, amb això els socialdemòcrates que hi hem treballat ja ens podem donar per satisfets. Més sabent que li ha costat molt al ministre haver-ho de dir. Però no pateixi Sr. Alcobé no està prohibit prendre en consideració propostes del nostre grup parlamentari, perquè el pluralisme no és una anomalia en democràcia.

Sentim doncs, sincerament una gran satisfacció.

Una satisfacció en la qual no ens volem atribuir cap exclusiva perquè, sabem, n'estem convençuts, que serà compartida per diversos col·lectius de les associacions de comerciants que fa anys i panys que demanaven una nova legislació comercial.

És ben evident que la nostra Proposició de llei pot i ha de ser millorada. Si prospera la presa en consideració com confiem, la Comissió Legislativa d'Economia tindrà aquesta missió i a ben segur l'assumirà de manera adient.

Mentrestant nosaltres, que vam trametre el text al conjunt d'associacions de comerciants, posant-nos a la seva disposició per a comentar-lo, ja hem mantingut reunions de treball amb l'Associació de Comerciants del Centre Històric d'Andorra la Vella i amb l'Associació de Petits Comerciants.

Hem escoltat -i compartit- preocupacions, i hem recollit suggeriments i propostes que, en bona part, podem assumir traduint-les en esmenes al text presentat.

Podrem així, no ho dubtem, treballar en positiu i a favor d'un sector fonamental de l'economia andorrana.

El criteri del Govern assenjala aspectes específics a millorar i modificar en la Proposició de llei.

Els hem analitzat i ja puc avançar que podem compartir-ne alguns i, si el Grup Parlamentari Demòcrata ho tradueix en esmenes, les podem a ben segur compartir també.

Hi ha tanmateix, algunes observacions que, emprant el mateix llenguatge del criteri del Govern, ens semblen inversemblants, tot i que no són sorprenents.

No ho són perquè fan referència a qüestions que posen en evidència les contradiccions de la legislació d'inversió estrangera promoguda pel Govern.

No hi ha cap contradicció, Srs. del Govern, entre els principis bàsics de la lliure competència i el contingut de l'article 31 de la Proposició que precisament porta el títol prou entenedor de llibertat de preus.

I això és el que es vol assentar: el principi general que es fixen lliurement els preus.

La possibilitat -que no pas potestat absoluta com pretén el criteri- de fixar els preus d'alguns productes o serveis, li ve atribuïda al Govern, no per la nostra Proposició de llei sinó per un mandat constitucional.

No ens pensàvem pas que aquesta Proposició despertés tics anticonstitucionals.

La crítica a l'article 58 que ha de regular la venda en rebaixes és, per exemple, la més clara il·lustració del desconeixement que té l'autor del criteri de la situació i les preocupacions del comerç andorrà.

Es vol regular la venda en rebaixes, determinant períodes mínims i màxims, perquè una de les preocupacions d'una amplíssima majoria del sector del comerç és que Andorra no es converteixi en una mena d'*outlet* permanent.

Però el ministre considera aquesta preocupació, i ens ho acaba de llegir, com "anacrònica". No dubtem que farà partícips als diversos col·lectius dels sectors comercials de la seva voluntat desreguladora en aquesta matèria.

Com que el ministeri ja ha hagut d'acceptar, a contracor, la formulació d'un criteri favorable no s'ha sabut estar, al final, d'acabar amb una intromissió en l'organització dels treballs parlamentaris. Sí, és una intromissió assenyalar que, en cas d'acceptació de la Proposició de llei a tràmit parlamentari, s'ha de "treballar en paral·lel el Projecte de llei de competència efectiva i de protecció del consumidor."

Deixarem ja de banda que el projecte de llei que s'esmenta en el criteri no estava el dia 28 de novembre als registres del Consell General, ni hi és encara avui, quan estem parlant. Hem de recordar en tot cas al Govern, l'article 33 del Reglament del Consell General que assenyala com atribució de la Junta de Presidents "... establir els criteris per ordenar i facilitar els debats i les tasques del Consell General."

En conclusió, els demanem, simplement, que ens deixin treballar sense interferències.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula la Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Abans d'explicar l'anàlisi que hem realitzat de la Proposició de llei del comerç presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, m'agradaria avançar que el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a la presa en consideració, per responsabilitat, lleialtat institucional i transparència. La mateixa responsabilitat que ens fa afrontar les reformes necessàries. La mateixa transparència que ens fa comentar-los tots i cadascun dels calendaris legislatius que tirem endavant, i la mateixa lleialtat institucional que ens ha dut i seguirem fent-ho a intentar conciliar els temes que passen a les comissions legislatives.

Haig de confessar, però la meva sorpresa, sí Sr. Bartumeu, em sorprèn. Em sorprèn que defensi una proposició de llei calcada a la del 2008, que va presentar un govern lliberal. Una llei que el seu grup parlamentari, en el que estava vostè al capdavant, va contribuir a enviar a final de legislatura, sol·licitant dues pròrrogues successives amb la conseqüent caducitat. Una llei que l'anterior govern socialdemòcrata hagués pogut presentar en els dos anys que van estar al capdavant de l'executiu, però que no van fer. Ara a finals de novembre, decideixen treure-la del calaix, retocar-la i entrar-la a tràmit parlamentari, fent-se-la seva. Però no m'hauria de sorprendre, no és la primera vegada que vostès ho fan d'atribuir-se iniciatives que no són seves. M'agradaria recordar simplement, la darrera sessió de control del Consell al Govern. Recordant les actuacions de l'anterior govern socialdemòcrata, el Conseller Rios va dir, i cito: "El que sí que va prosperar és un paquet de mesures entre les quals destacaria, per primera vegada, exempcions fiscals per la creació de noves empreses."

Aquestes mesures ja estaven previstes a la llei de reactivació econòmica del 2008 del govern lliberal, concretament l'article 19 de la llei, anomenat justament, "Exempcions fiscals per a la creació de noves empreses."

Confessava abans, la meva sorpresa, i és que també em sorprèn que hagin entrat a tràmit parlamentari aquesta llei, ara, al mes de novembre. El conseller Rios ha de recordar tan bé com jo la compareixença del ministre Alcobé el 20 d'octubre del 2011. Ja llavors el ministre ens va presentar i trametre per

escrit un calendari de treball on hi havia previstes dues lleis. Calendari que tinc aquí, i lleigeixo: nou model econòmic, fase 2, abril 2012-desembre 2012, llei de comerç, professional indústries, llei del comerç electrònic-.

Però no m'hauria de sorprendre, tampoc, perquè no és la primera vegada que ho fan. En aquella mateixa compareixença, el ministre va presentar un calendari amb els projectes de l'àmbit de l'agricultura, que preveia pel període novembre 2012-març 2012, la modificació de la Llei de tinença i protecció d'animals, i concretament el ministre va exposar que seria durant el primer trimestre del 2012. Vostès recorden que van entrar a tràmit parlamentari una Proposició de llei de modificació de la llei de tinença i de protecció d'animals el 23 de març, uns dies abans que acabés el termini previst al calendari presentat pel ministre, i uns dies abans que el ministre complint amb el calendari presentat, -insisteixo-, complint amb el calendari presentat, entrés a tràmit parlamentari la modificació de llei prevista.

Abans de pensar en falta de lleialtat institucional prefereixo pensar que aquestes actuacions demostren que vostès adhereixen plenament el full de ruta presentat pel ministre Alcobé en l'àmbit de l'economia. O entrar les lleis sense com a mínim esperar la finalització del calendari presentat per un ministre del Govern seria només per oportunitat política?

Les presses però, mai són bones conselleres, aquesta pressa sembla que sigui la causant de no tenir el temps suficient per compartir la llei, ni tan sols amb les entitats implicades.

Realment em va sorprendre que vostès hagin endegat aquest treball de diàleg amb els sectors, ara després d'haver entrat la llei a tràmit parlamentari. No es fa abans la concertació amb els sectors implicats? O havien d'entrar el text abans del desembre? Hem endegat diàleg amb aquestes entitats i ens han fet arribar nombroses modificacions que s'hauran de fer en aquesta llei i per adequar-la a les necessitats del sector i donar-li coherència.

La coherència és una de les tasques claus del treball que realitzarem.

El mes de juny aquesta Cambra va encomanar al Govern entrar a tràmit parlamentari un projecte de llei que reguli de manera global la lliure competència abans que finalitzi l'any. Encertadament, el ministre va presentar la proposta d'incloure també en el projecte de llei, a més de la defensa de la competència i la regulació de la competència deslleial, la protecció del consumidor per l'existència d'un nexa comú entre aquestes disciplines. Entenem

que la llei de la competència ha de ser el marc global per a la defensa del consumidor, i pensem que és imprescindible que les dues lleis de competència i de comerç siguin compatibles, complementàries i coherents. Tenia, doncs, sentit per part del Govern treballar primer la llei de la competència més general i després entrar la llei del comerç.

Com ha explicat el ministre en la seva intervenció, crec que cal recalcar que vostès únicament han fet una actualització del text del 2008, incloent les referències legislatives actuals. Concretament fan referència a la llei d'inversió estrangera (a la qual no va donar suport), a la llei dels horaris comercials (a la qual tampoc va donar suport) i al procediment simplificat per obertures de comerç, que va començar un govern lliberal, als quins vostès va donar continuïtat i que ha culminat amb el reglament presentat per aquest Govern que permet l'obertura d'un establiment amb zero dies.

Pel que fa al contingut de la llei no entraré al detall, ja que hem pogut escoltar al ministre que ha llegit un criteri de Govern treballat i exhaustiu on ha posat en evidència les nombroses mancances de la llei.

Quan vostès van presentar aquesta proposició de llei van assegurar que pretenia reactivar el comerç i ajudar als empresaris del sector en el procés constant d'adaptació a l'entorn europeu. Siguem clars, aquesta llei d'entrada no és de reactivació és de regulació, i de fet ben treballada hauria de portar seguretat jurídica, però insisteixo, ben treballada.

A més, la proposició no segueix les tendències actuals a nivell internacional que volen afavorir la liberalització del comerç. A títol d'exemple, parlaré de les rebaixes. Molts països han optat per no restringir els períodes de rebaixes: Alemanya, Àustria, Regne Unit, Irlanda, Malta, Suècia, etc. D'altres estan reduint les restriccions, com França, Itàlia i les comunitats autònomes espanyoles. La seva proposició de llei aposta per restringir-les. Nosaltres pensem que en aquest àmbit hem d'escoltar el sector i optar per l'opció més adequada al nostre comerç.

La llei obvia part del sector comercial, com franquícies i outlets. Aquests últims no queden regulats, ni tan sols s'esmenten en la llei; si s'interpreta, *stricto sensu* podríem pensar que amb la regulació de les vendes promocionals quedarien prohibits aquests establiments actualment força extensos.

Les sancions previstes són tan importants (les sancions molt greus van de 40.000 a 100.000 euros) que semblen desproporcionades respecte a les infraccions establertes

I en molts casos tot i introduir-hi ítems de la regulació actual s'observa una manca de coherència amb la mateixa.

El Grup Parlamentari Demòcrata entén que la llei del comerç no ha de ser una llei molt reglamentista ja que el comerç, ja que el comerç és i ha de ser dinàmic. La llei del comerç ha de fixar unes regles del joc per tothom, i el que no les respecti evidentment ha de ser sancionat, però ha de deixar el marge suficient als empresaris per gestionar el seu negoci i respondre al mercat cada vegada més competitiu.

Com he dit al principi, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a l'admissió a tràmit d'aquesta Proposició de llei, però proposarà nombroses millores per regular amb seny i coherència un sector tan important per Andorra com és el del comerç.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. Jordi Alcobé, hauria de desplaçar-se a la tribuna.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Mol bé, doncs, a la vista de les intervencions, en primer lloc celebrar que el nostre país tindrà segurament en els propers mesos una llei sobre el comerç que reguli i espero que simplifiqui també l'activitat econòmica del comerç a Andorra i sobretot doni seguretat jurídica als comerciants i al teixit comercial del país. Per tant, celebrar que es pugui treballar amb aquesta llei del comerç.

La llei del comerç no és una llei, Sr. Bartumeu que reactivarà el sector comercial. De vegades sembla que els seus articles van per aquesta línia. La llei del comerç és una llei que té vocació de regular, donar seguretat jurídica i regular mancances que avui el sector comercial té per agafar aspectes regulatoris, però no de reactivació econòmica. Ja sé que no ho he dit així, però en qualsevol cas, els articles de la premsa sí que ho reflecteixen, aquesta vocació de reactivació, això no serà el cas. Serà una llei de regulació, necessària, però de regulació i no d'activació del comerç ni de reactivació de l'economia.

Després d'haver-lo escoltat i a la vista de les intervencions, doncs sembla que el criteri fos negatiu, o fos desfavorable del Govern, és un criteri favorable, favorable. I segurament hauria sigut molt

més fàcil fer un criteri desfavorable, i també li dic amb confiança. És favorable perquè sincerament, serà una llei que entenem nosaltres que té moltes mancances i que per tant s'haurà de treballar, entenem que és així. Però la voluntat del Govern no és entorpir cap procediment, al contrari, la voluntat del Govern, encara que a vostè no li agradi, és contribuir a regular la nostra economia. I entenem que aquesta llei és una bona base de treball, i per això el criteri és favorable. I sí amb condicions, amb condicions perquè entenem que les mancances s'han de resoldre perquè sinó podria ser una mala llei, i el comerç necessita una bona llei després de tants anys d'esperar una llei del comerç.

Per tant, la nostra voluntat és de col·laborar, de contribuir i d'aprofitar la feina que feu, i per això proposem un criteri favorable amb condicions perquè entenem que hi ha moltes millores a efectuar-hi.

M'alegro molt també que hagueu fet reunions *a posteriori*, havent entrat la llei a tràmit parlamentari, o a consideració del Consell General, perquè fins aleshores entenem que no heu fet cap reunió amb els sectors concernits. Això és el que ens han tramès i si ens equivoquem, això és el que ens han dit els sectors concernits, que fins que la llei no va estar aquí al Consell General no vau fer reunions, i per tant nosaltres, la nostra manera de treballar no és aquesta. La nostra manera de treballar és fer reunions amb els sectors, compartir els documents, i a partir d'aquí, si hi ha millores, intentar resoldre-les abans d'entrar el document a tràmit parlamentari. Per la qual cosa en tot cas també celebrar que hagueu fet reunions *a posteriori* a la vostra feina al Consell General, d'entrar la llei al Consell General.

Pel que fa la llei d'inversió estrangera. Això sí que és una cosa bastant increïble de considerar que la inversió estrangera permet tenir un comerç a una persona física o jurídica no resident, com diu la vostra llei. Diré increïble perquè demostra un desconeixement molt gran de la llei d'inversió estrangera de la qual no hi vau donar suport, us recordo. La qual cosa ens estranya molt aquesta al·lusió a la llei d'inversió estrangera que no vau votar, i a més a més fent-li dir una cosa que no diu, que és que una persona física no resident pot tenir un comerç a Andorra, i això no és cert.

Pel que fa a la fixació de preus, tampoc compartir el fet que el Govern hagi de fixar o pugui fixar el preu de qualsevol producte o servei del país. Ja entenem que vosaltres tampoc voldríeu fixar els preus dels televisors, neveres o altres productes. És evident, però en qualsevol cas, la llei hauria d'establir quins conceptes de productes hauria de fixar els preus el Govern, i no qualsevol producte o servei que es pugui comercialitzar al nostre país.

Per la venda en rebaixes, doncs mireu, aquí, vostè que és tant europeista, convençut, entenc, doncs hauríeu de saber que les sentències de la Unió Europea s'allunyen del que esteu pregonant. Aquí doncs, un en vénen i vosaltres hi voleu anar, seguir la regulació, però cada cop menys a la regulació de períodes de rebaixes, això és la tendència de països veïns i de la Unió Europea, i segur que ho sabeu, el que passa és que, suposo que no us interessa doncs establir aquest tipus de regulacions a Andorra. Nosaltres ens interessa regular però també segons els criteris i tendències de països veïns i de la Unió Europea. No hem d'oblidar que els nostres consumidors, són bàsicament consumidors europeus, i per tant que estan acostumats a altres tipus de regulacions que no s'adeqüen amb alguns criteris que en aquesta proposició de llei s'hi han inclòs.

I per últim en cap cas, el Govern ni jo mateix evidentment tenim la voluntat d'entremetre-nos en la feina del Consell General, en cap cas. És únicament, a establir una consideració, de poder treballar en paral·lel aquests dos textos de llei, són molt complementaris entre ells, i per evitar interferències o manca de congruència entre aquests textos. Per tant, cap tipus d'intromissió, al contrari sinó de col·laboració, i un simple comentari perquè aquest punt es pugui tenir en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Altres intervencions...

Sr. Bartumeu...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé per l'ordre de les intervencions, primer em referiré a la portaveu del Grup Parlamentari Demòcrata.

L'anterior Govern, el Govern Socialdemòcrata hauria pogut presentar el text de llei. Sobre el paper sí, sobre la realitat política i l'escenari parlamentari no. Jo només li recomanaria que la propera reunió de grup parlamentari o quan vostè ho consideri oportú consulti el seu president i el seu president suplent que li poden donar un resum sintètic del que era el bloqueig i del que era la imposició d'un calendari d'iniciatives legislatives i la prohibició política absoluta de presentar noves iniciatives legislatives. Però, aquí hem vingut a parlar del nostre text i no de l'any 2009, em sembla a mi, almenys en tot cas nosaltres.

Lleialtat institucional, miri nosaltres no confondrem la lleialtat institucional amb el que en llengua castellana es deia "adhesiones inquebrantables".

Aquí, el Govern es ben lliure de fer el seu calendari, jo diria que fins i tot té l'obligació de presentar-lo al Consell General, en les comissions legislatives, però el que en un règim parlamentari com l'actual no se'ns pot, no és imposar sinó ni insinuar, és que nosaltres haguem de condicionar la nostra activitat parlamentària al full de ruta del seu Govern. Fins aquí podíem arribar.

Concertació amb les entitats: sí, n'ha parlat la portaveu del grup parlamentari, i després el ministre hi ha insistit. Clar, el ministre és veritat, l'ha buscat últimament la concertació amb les entitats, per això en deu parlar, no! La va buscar després que presentéssim nosaltres la llei, per veure si aconseguia suport per poder fer un criteri desfavorable. Però li va sortir malament la reunió, li van dir que volien que es tirés endavant aquesta llei, que s'esmeni, que es modifiqui, però que no es retardi més. Miri això és el que va passar, i tampoc cal que ens hi entretinguem gaire estona.

Reactivació: clar... ve puja aquí i em diu: "Ja sé que vostè no ho diu així, però bé, com que diuen que vostè ha dit que és reactivació, doncs jo també ho dic. Jo això així, tal com ho diu vostè, no ho he dit, però és igual. El criteri a mi m'agrada, miri és que m'agrada molt, si ja li he dit abans que estàvem molt satisfets, de què hagi finalment el Govern fet un criteri favorable, ja li he dit.

Que la seva manera de treballar no és la nostra, evidentment. Doncs, a partir del moment que vostès van declarar, i sí que ho van declarar, que no formava part de les seves prioritats la regulació del comerç i la llei del comerç, doncs vostès treballaven amb altres coses que no tindrà ara la crueltat de recordar-li històries de rocs i altres qüestions que devien ser més prioritàries, no? Però en tot cas, en el seu full de ruta no hi era, la llei del comerç.

L'europeisme i les rebaixes i la tendència: no és que no ens interessi a nosaltres, liberalitzar les rebaixes. És que si vostè com ens diu parla tant amb els sectors comercials sabrà que no ho volen l'actual desgavell de les rebaixes. Però és que a més a més, està doblement en contradicció, no només amb el sector del comerç, està en contradicció amb tot aquest dibuix de país de qualitat que ens expliquen a través d'aquesta llei d'inversió estrangera, que evidentment no els hi vam votar i tornaríem a fer el mateix vot. Si volem un país de qualitat no podem estar amb rebaixes permanents, però això a mi em sembla que no cal haver estudiat a cap escola de comerç per adonar-se'n.

En tot cas, acabo, estem satisfets de què es prengui en consideració. He dit en la primera intervenció, per tant em repeteixo de què la nostra proposició pot millorar, i s'ha de millorar, i confio que així es farà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Bartumeu, sobre el fet que no haguéssim pogut entrar la llei doncs, durant el Govern Socialdemòcrata, jo recupero aquí un document, on al març del 2010, després d'un any de Govern, vostès deien que estaven elaborant els informes inicials que haurien de permetre confeccionar els avantprojectes de llei. Entenc doncs, que es van quedar amb els informes inicials, sinó crec que no haguessin recuperat la llei del govern lliberal.

I pel que fa la lleialtat institucional, evidentment que la potestat legislativa la tenim nosaltres, però a mi em sembla que si un ministre presenta un calendari, sembla més aviat que hi ha oportunisme polític a l'hora de presentar la llei uns dies abans. I de fet recupero un article, en què vostè comentant doncs l'entrada a tràmit de la llei comenta que els hem passat al davant. Sr. Bartumeu, que no fem una carrera! la societat andorrana ens avaluarà per la qualitat de les lleis no per la quantitat. I suplir la feina de l'executiu, com vostè deia, s'entén que es supleix la feina quan algú no l'ha fet. Però el Govern no ha pogut demostrar si la feia o no perquè no se li ha donat l'oportunitat d'esperar el calendari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern... vol intervenir, Sr. ministre... no?

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, i ateses el sentit de les mateixes, proposaria la presa en consideració per assentiment.

A la vista del resultat... perdó, es pren en consideració la Proposició de llei, i segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell s'obre un termini de 15 dies per a poder presentar esmenes, que no poden ser de totalitat.

Passem ara doncs, al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació, de la presa en consideració de la Proposició de llei de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic del Principat d'Andorra.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 64/2012 del 7 de novembre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí núm. 67/2012 del 29 de novembre.

Intervé per part del Govern per llegir el criteri el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic del Principat d'Andorra, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, publicada al Butlletí del Consell General el 7 de novembre de 2012 i sobre la qual manifesta el seu criteri.

En primer lloc, es comenten aquelles consideracions generals respecte al model inspirador de la Proposició de llei i dels principis que han de regir una regulació sobre els serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic. En segon lloc, es comenten algunes de les limitacions en l'articulat de la Proposició de llei. Per últim, el Govern conclou amb el seu criteri en base a les consideracions exposades.

Així doncs, de l'anàlisi de la Proposició de llei, es constata que el text s'inspira fortament en la Llei espanyola 34/2002, d'11 de juliol, de Serveis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, el mateix títol que la Proposició de llei. No obstant, en la Proposició de llei s'hi ometen certs aspectes que regula la llei espanyola i que el Govern considera necessaris, i s'hi han introduït alguns aspectes que el Govern considera qüestionables.

D'altra banda, si bé és cert que la Llei espanyola de 2002 es basa en la Directiva 2000/31/CE, de 8 de juny, relativa a determinats aspectes dels serveis de la societat de la informació, aquestes normes, que ja tenen una vigència de més de 10 anys, han posat de manifest una necessària actualització, per a l'adaptació a l'estat de la tècnica i a les pràctiques empresarials del sector del comerç electrònic, la successió de legislació específica en àrees connexes o paral·leles (entre d'altres, accés electrònic als serveis públics, serveis financers a distància i propietat intel·lectual), i l'aparició de noves formes d'interacció social i empresarial per mitjans electrònics, com per exemple, l'ús dels dispositius

mòbils, o l'increment de les xarxes socials i noves funcions dels intermediaris.

El Govern comparteix l'objectiu de la Proposició de llei, de "crear l'estructura necessària per promoure el desenvolupament tecnològic del país, la recerca i la innovació, [...]" i de "permetre que les inversions de capital estranger en aquest sector disposin d'una base jurídica que les faci més atractives i més segures per a l'economia andorrana", tal com s'estableix en la memòria justificativa de la Proposició de llei.

Per la consecució del referit objectiu, el Govern entén que una regulació sobre serveis de la societat de la informació i comerç electrònic, ha de tenir una vocació clarament generadora d'activitat, i en aquest sentit ha de facilitar l'atracció al Principat del d'Andorra de nous prestadors de serveis, com per exemple, serveis de *hosting* de pàgines web, que permetin potenciar un nou sector de l'economia productiva andorrana.

Així, sense perjudici de què una regulació andorrana sobre serveis de la societat de la informació i comerç electrònic podria recollir molts dels aspectes establerts en la Directiva 2000/31/CE, el Govern considera que inspirar-se tan fortament en la llei espanyola en la matèria, de 2002, no atorga al Principat un marc modern i atractiu en comparació a l'entorn, per complir amb els objectius plantejats.

A continuació detallarem alguns aspectes específics de la Proposició de llei que a criteri del Govern, convindria revisar i/o modificar.

Pel que fa a la redacció general de la Proposició de llei, caldria evitar les definicions i redacció d'articles que depenguin de la tecnologia existent en el moment de l'aprovació de la llei ja que, per les seves característiques, les expressions evolucionen amb gran rapidesa i les definicions podrien quedar desfasades, com per exemple les referències als conceptes de núvols de servidors o *cloud computing*. Així com, evitant referències a tecnologies concretes, es satisfaria el principi de neutralitat tecnològica.

Respecte a l'àmbit d'aplicació de la Proposició de llei (article 4), en la seva redacció actual només seria aplicable als prestadors de serveis de la societat de la informació quan tinguin "l'administració i la gestió efectives al Principat d'Andorra", fet que restringiria molt el nombre de subjectes afectats per aquesta norma. En altres paraules, seria suficient que un prestador de serveis se situés fora d'Andorra, encara que es dirigís als consumidors andorrans, com perquè no se li apliquessin les disposicions de la llei. Aquest criteri d'aplicabilitat de la Proposició de llei no s'ajusta als principis reguladors d'aquesta matèria dels Estats membres de la Unió Europea ni al

"principi de protecció dels consumidors" inspirador de la Proposició de llei.

En relació amb el principi de lliure prestació de serveis, creiem que hi ha una manca d'una regulació dels procediments a seguir en supòsits d'interrupció del servei quan s'atempti contra els principis expressats en tal article.

Respecte el deure de col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació, també mereixeria una revisió a l'efecte d'incloure una protecció dels drets a la intimitat personal i familiar, de protecció de dades personals i de llibertat d'expressió i d'informació. Tanmateix, les mesures de col·laboració a les quals fa referència aquest article haurien de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries.

El règim d'autorització prèvia expressa de les comunicacions comercials per la via electrònica per part dels destinataris de les mateixes és excessivament restrictiva en el cas dels clients també existents.

Caldria revisar completament el capítol setè de la Proposició de llei, relatiu a les particularitats de la contractació per via electrònica en l'àmbit del comerç minorista, per evitar solapaments del seu contingut amb altres apartats de la mateixa Proposició de llei, ajustar la redacció d'alguns articles i valorar la inclusió d'altres apartats a les normatives relatives a la protecció dels consumidors en les diferents modalitats de venda de béns o serveis. A mode d'exemple, considerem necessari aprofundir en la regulació del dret de desistiment (article 29), incloent-hi la responsabilitat en matèria de despeses derivades de l'exercici del dret, i preveient totes les casuístiques particulars, com en el cas de serveis turístics contractats per fer possible el desistiment en base als termes de contractació del servei i de les clàusules de penalització previstes contractualment.

També es considera que el règim de responsabilitat dels prestadors d'intermediació és una àrea que precisaria una important reflexió per la seva modernització. Entre d'altres, convindria analitzar i intentar resoldre la qüestió de l'aplicació del règim de responsabilitat a prestadors que no són prestadors de serveis de la societat de la informació degut a què els seus serveis no representen una activitat econòmica, i valorar la conveniència d'establir amb més claredat i detall les vies d'obtenció per part dels intermediaris del coneixement efectiu i dels procediments privats de detecció i retirada i posterior reposició.

Per últim, la Proposició de llei no estableix cap regulació dels elements d'informació anomenats *cookies*, que s'envien a les pàgines web per notificar l'activitat prèvia de l'usuari en aquest lloc, i que

poden causar problemes de privacitat. Atès que la Unió Europea ja disposa d'una directiva recent, la Directiva 2009/136/CE, que regula aquesta matèria, es podria incorporar una regulació d'aquest aspecte en la Proposició de llei.

Com a conclusions finals, de tot l'exposat, el Govern conclou que el model de regulació dels serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, previst en la Proposició de llei, no s'adapta a una norma moderna i atractiva en comparació a l'entorn, a l'efecte de potenciar un nou sector d'activitat econòmica i la implantació al Principat d'Andorra de nous projectes tecnològics.

Així doncs, el Govern considera més oportú treballar una nova norma que permeti crear un marc regulatori que, a més de protegir degudament els consumidors, sigui més favorable perquè el Principat d'Andorra pugui atreure projectes i inversions en l'àmbit de les tecnologies i dels serveis de la societat de la informació.

Per això, el Govern emet un criteri desfavorable a la Proposició de llei de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic.

I així ho sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé ara per presentar la Proposició de llei en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

La proposició de llei dels serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic que ha presentat el Grup Parlamentari Socialdemòcrata té l'objectiu regular i donar resposta i seguretat jurídica a la creixent demanda de serveis comercials que es desenvolupen per les xarxes de telecomunicacions.

El grup parlamentari ha presentat aquesta proposició de llei en complement a la Proposició de llei del comerç en considerar que el comerç electrònic i els serveis que es deriven de la societat de la informació són pràctiques comercials que actualment s'estan desenvolupant al país sense cap mena de regulació específica que garanteixi els estàndards de qualitat i de responsabilitat adequats.

Alhora, i d'acord amb les darreres directives i regulacions emeses per la Unió Europea, vol ser un element de protecció dels consumidors i usuaris, de

defensa dels drets de la persona i, de manera especial, de la joventut i la infància.

També dóna la necessària seguretat i protecció legal als prestadors de serveis d'intermediació, d'allotjament i d'emmagatzemament de dades.

Voldria destacar alguns dels principals punts que es despleguen en aquesta Proposició de llei:

El capítol primer conté les definicions dels principals conceptes que s'utilitzen al llarg de la llei i exclou de la regulació els jocs d'atzar i els que impliquin apostes de valor monetari.

El capítol segon estableix la llibertat de prestació de serveis i la sotmet als principis generals de salvaguarda de l'ordre públic, la investigació penal, la seguretat jurídica, la salut i protecció dels consumidors, el respecte a la dignitat de la persona i la protecció de la joventut i de la infància. Així mateix, es fa expressa menció al respecte irrenunciable de principi de privacitat i de respecte a la normativa de dades de caràcter personal.

Com a element important en la prestació de serveis de la societat de la informació, s'estableix també la voluntat de fomentar i impulsar l'elaboració i aplicació de codis de conducta en relació amb les matèries regulades en aquesta Proposició de llei.

El capítol tercer determina les obligacions dels prestadors de serveis a donar un seguit d'informacions i a col·laborar amb les autoritats judicials competents per la retirada de determinats continguts o la prestació de serveis d'intermediació.

El capítol quart estableix la responsabilitat dels prestadors de serveis de la societat de la informació, és el cas dels operadors de xarxes de telecomunicacions i proveïdors d'accés pel que fa als continguts obligant-los a informar sobre la seguretat i la protecció davant dels virus informàtics, programes espia i restricció de correus no desitjats.

El capítol cinquè estableix la prohibició d'enviament de comunicacions comercials (els popularment anomenats *spam*) si el destinatari no n'ha autoritzat prèviament el seu enviament, i obliga als prestadors a habilitar procediments senzills que permetin que els destinataris puguin deixar de rebre comunicacions digitals no autoritzades.

El capítol sisè regula el règim jurídic de la contractació per via electrònica, la informació exigida i la prova dels contractes.

El capítol setè estableix els principis bàsics que s'han de respectar en l'àmbit del comerç minorista que seran d'aplicació als establiments comercials que ofereixin als consumidors la possibilitat de contractació dels seus productes i serveis a través de mitjans electrònics. Cal destacar que avui en dia,

aquesta és una pràctica existent i creixent de comercials andorrans i una bona alternativa complementària als seus negocis presencials.

El capítol vuitè encarrega la supervisió, el control i la inspecció de les obligacions de la Llei al ministeri del Govern competent en matèria de comerç.

El capítol novè estableix el règim de sancions, seguint els mateixos paràmetres que s'han fixat a la Proposició de Llei del comerç, presentada també pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i que el Govern ha emès, en aquest cas, un informe favorable.

La disposició addicional única insta, i això és molt important, el Govern a facilitar les relacions dels ciutadans amb l'Administració per mitjans electrònics, és a dir la tan desitjada Administració electrònica.

La disposició transitòria única estableix un termini de 3 mesos per a l'adaptació a la Llei dels prestadors de serveis de la societat de la informació que en l'actualitat ja estiguessin prestant serveis.

Per tot l'exposat, creiem que de la mateixa manera que la Llei del comerç, aquesta també és una Llei molt necessària per tot el sector. És voluntat del Grup Parlamentari Socialdemòcrata treballar conjuntament prop les associacions de comerciants i de prestadors de serveis de la societat de la informació així com també amb el Grup Parlamentari Demòcrata per tal de millorar el text.

En referència al criteri desfavorable que ha emès el Govern sobre la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, hem d'afirmar:

Sobta que el criteri de Govern destaquí i a més consideri com a negatiu i motiu de rebuig el fet que la Proposició de Llei respecti la Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu, del 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics del comerç electrònic en el mercat interior, és l'anomenada "Directiva sobre el comerç electrònic". Cal considerar que aquesta és la directiva de referència per a tots els països que formen part de la Unió Europea per desenvolupar la seva pròpia legislació basada en la societat de la informació i el comerç electrònic. Per tant, és lògic que la nostra Proposició de Llei tingui semblances, i moltes, a la llei espanyola que s'ha basat en el mateix document.

De la resta del criteri del Govern s'extreuen algunes apreciacions que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata realment considera fàcilment transformables en esmena com a objectiu de millora del text, tot i que no compartim totes algunes de les apreciacions que hi consten, però deixariem la discussió en cas que es prengué en consideració per la comissió legislativa en qüestió.

En tot cas, considerem que les apreciacions del Govern en cap cas justifiquen suficientment la no presa en consideració el text per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

Finalment, evidentment no compartim l'observació de Govern en el sentit que aquesta Proposició de llei no es correspon a una norma moderna i atractiva. Aquesta proposició de llei, com exposa la seva exposició de motius, té per objectiu de regular i donar resposta i seguretat jurídica a la creixent demanda de serveis comercials que es desenvolupen per les xarxes de telecomunicacions. I amb aquesta finalitat la presentem. No entenem d'on extreu el Govern que aquesta Llei limiti o faci perdre l'atractiu a una possible inversió estrangera. Tal com diu el seu criteri, Govern és partidari de refusar la Proposició de llei i ha anunciat que vol treballar en una nova norma perquè sigui més favorable, i cita textualment: "atreure projectes i inversions en l'àmbit de les tecnologies i dels serveis de la societat de la informació", tanco citació.

En aquest cas el meu comentari és senzill i simple, ja n'hem parlat en altres ocasions, una vegada més es demostra que el Govern només s'esforci i tingui voluntat per aportar o per importar empreses de fora. Realment ens ha sobtat molt que en cap cas dins del criteri es parli d'un impuls i desenvolupament de noves tecnologies o de tecnologies de la informació o d'empreses derivades a tecnologies de la informació, locals, al país.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, amb voluntat de diàleg i consens estén la mà al Grup Parlamentari Demòcrata perquè voti a favor de la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei i es puguin iniciar en comissió tots els treballs de millora que siguin escaients, en contacte amb les diferents associacions empresarials. Seria una llàstima perdre l'oportunitat de treballar conjuntament dues lleis, la del comerç i aquesta, que afecten al sector del comerç i que fa tant temps que les reclamen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula la Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic

Abans de valorar el contingut de la Proposició de llei de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic del Principat d'Andorra presentada pel Grup Socialdemòcrata, podria tornar a fer la mateixa

exposició dels motius que han portat el Grup Socialdemòcrata a presentar aquest text, ja que, al igual que la Llei del comerç, aquesta normativa estava prevista al calendari presentat pel ministre Alcobé durant la mateixa compareixença el 20 d'octubre del 2011. Però ja he insistit prou en la meua intervenció anterior i crec que ha quedat prou demostrada l'oportunitat política que ha dut el Grup Parlamentari Socialdemòcrata a entrar les dues proposicions de Llei que se sotmeten avui a aquesta Cambra.

En aquest cas, ens trobem davant d'un text que és una còpia gairebé calcada de la Llei espanyola, que ella mateixa es basa en la directiva 2000/31/CE, del 8 de juny, del comerç electrònic. Aquesta directiva europea únicament tracta els punts específics que plantegen problemes pel mercat interior i té com a objectiu homogeneïtzar les legislacions dels diferents Estats europeus per afavorir el seu mercat interior, un objectiu que no ha de compartir necessàriament Andorra.

La directiva s'emmarca en marc jurídic comunitari que la complementa i que és plenament aplicable als serveis de la societat de la informació, com la directiva relativa a la protecció dels consumidors en matèria de contractes a distància, la directiva sobre publicitat enganyosa i comparativa, la directiva sobre clàusules abusives en el contractes i no les cito totes. El marc jurídic dels estats membres de la Unió Europea no és el mateix que el nostre marc jurídic i per tant, no sembla la millor opció inspirar-se únicament de la Llei espanyola. La regulació que s'adopti en aquest sentit ha d'assegurar el seu perfecte encaix amb altres normatives ja existents a Andorra.

La Proposició de Llei que analitzem avui trasllada el marc jurídic comunitari sense que nosaltres hi estiguem obligats, el que pot significar perdre una oportunitat d'analitzar acuradament aquesta qüestió per veure si existeixen alternatives que creïn oportunitats per Andorra, tot i creant un marc de confiança tant per a prestadors de serveis com per a consumidors i usuaris.

Aquí també hi ha hagut pressa i aquesta pressa no ha permès al Grup Socialdemòcrata analitzar amb detall el que pot fer el nostre país més atractiu en aquest àmbit. I en aquest cas, creiem que cal un estudi més detallat. Vist que aquest text permetria desenvolupar un sector nou, creiem que cal parlar primer amb el sector empresarial per conèixer les seves expectatives en aquest àmbit. Després mirar altres legislacions, perquè es desprèn justament que la legislació espanyola no és una de les més garantistes en l'entorn europeu i per tant, entenem que l'oportunitat que té Andorra de dotar-se d'una llei

moderna i pensada pel futur no ha de passar per una rèplica de la llei espanyola.

El desenvolupament del comerç electrònic pot oferir un complement pel comerç tradicional, i facilitar el desenvolupament del nostre teixit comercial, per tant, és imprescindible elaborar una llei que ajudi a potenciar-ho al màxim. El criteri de Govern que ha llegit el ministre ha posat en evidència les mancances del text presentat i ha posat de relleu que el model de regulació previst per la Proposició de llei no correspon a una model atractiu en comparació amb l'entorn.

A Andorra tenim l'oportunitat de fer una llei adaptada, moderna i puntera que atorgui seguretat tant a empresaris prestadors de serveis de la societat de la informació com a consumidors i usuaris, i amb això compartim el mateix objectiu, Sr. Rios. Però no hem de deixar escapar aquesta oportunitat, caient en la facilitat de copiar una altra llei, sense valorar i integrar les especificitats que té el nostre país.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata no donarà suport a la presa en consideració de la Proposició de llei de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic del Principat d'Andorra, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc compartim amb el Sr. Rios la necessitat de regular el comerç electrònic al nostre país. Una necessitat compartida i per tant, una voluntat d'anar en aquest sentit.

En aquest cas, la Llei de comerç electrònic es diferencia segurament de la Llei del comerç, perquè part de la vocació de regulació que ha de tenir aquesta llei de comerç electrònic, també hi ha un objectiu clarament diferencial de buscar a activar o facilitar un nou sector d'activitat econòmica, amb un gran potencial de creixement. Aquest potencial de creixement és evident que pot afectar a inversors estrangers, però bàsicament ha d'afectar també a emprenedors i a empresaris locals. I jo no sé últimament, diria quina mania tenen vostès de demonitzar els empresaris locals, al nostre parer, respecte als estrangers, i llegiré, per recordar, la conclusió final del criteri de Govern sobre això. Que

en cap cas parla d'inversió estrangera, sinó únicament de projectes nous.

Dèiem que el que volia la regulació deia, era "a l'efecte de potenciar un nou sector d'activitat i la implantació al Principat d'Andorra de nous projectes tecnològics". On està en aquesta afirmació la inversió estrangera, nous projectes tecnològics. I també dèiem de buscar un marc regulatori més favorable perquè el Principat d'Andorra pugui treure projectes i inversions en l'àmbit de les tecnologies i dels serveis de la societat de la informació. Projectes i inversions que poden ser nacionals però també internacionals, però també nacionals. I per tant, en cap cas estem pensant en normatives únicament amb la voluntat d'atreure inversió estrangera, sinó de potenciar un sector d'activitat nou que bàsicament també ha de repercutir a l'inversor i a l'empresari emprenedor local.

Per tant, una voluntat de regulació, però sobretot una Llei que ha de ser una mica el prototip de creació d'un nou sector d'activitat econòmica i de facilitar un nou sector d'activitat.

I en cap cas estem en contra d'inspirar-nos en directives europees, en cap cas. És evident que el marc europeu ha de condicionar en molts casos les normes andorranes perquè estem bàsicament en aquest entorn europeu, però també és cert, i no ho pot obviar, que estem parlant d'una directiva de l'any 2000, i estem a les portes de l'any 2013.

I per tant, doncs, el que entenem és que en matèria tecnològica que evoluciona tan ràpidament, doncs, és evident que una directiva de l'any 2000 segurament té mancances respecte al que necessita o a les tendències actuals dels països veïns. I en aquest cas, com que sabem que està en revisió, doncs, també li diem que inspirar-nos tan fortament d'aquesta directiva i d'una mala còpia de la llei espanyola, doncs, segurament no és el més adequat per regular el comerç electrònic a les portes de l'any 2013.

En qualsevol cas, el que sí que li vull ressaltar és el compromís del Govern de regular el comerç electrònic, i per això, si finalment aquesta Proposició de Llei no se sotmet a tràmit parlamentari, el nostre compromís de treballar el primer semestre de l'any 2013 amb aquest nou text regulatori i també amb això li faig participar d'aquesta voluntat i d'invitar-lo a treballar conjuntament, si escau, en aquest projecte de llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Altres intervencions?

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, em tranquil·litza que el ministre hagi dit que es pensa amb les empreses locals, i fa llargues exposicions, però després és que costa de trobar-ho en els documents escrits. Jo no sé si és que en el moment d'escriure'ls no s'hi pensa i després es reacciona davant de les nostres denúncies.

En tot cas m'alegra que ho tinguin present tot això. Les empreses locals necessiten el suport del Govern, potser més que ningú altre.

Per altra banda, insisteix una altra vegada amb la normativa europea i la llei espanyola, és que... de normativa europea sobre la societat de la informació i de la llei del comerç només n'hi ha una, que és de l'any 2000. I és prou àmplia com perquè avui estigui en vigor. I creiem que s'hi pot incorporar noves facetes i nous aspectes, però és prou àmplia com perquè avui sí estigui en vigor i sigui plenament aplicable. De fet és que no n'hi ha cap altre, no l'han actualitzat, per tant entenem que és vàlida.

Evidentment, la llei espanyola és similar a aquesta, i per tant segueix aquesta normativa europea, i per tant s'assembla a la nostra. Això no vol dir que sigui més dolenta o més bona, simplement que són filles d'un mateix text, plenament vigent, repeteixo.

Per altra banda, lamentem que el Grup Parlamentari Demòcrata no doni suport a la presa en consideració de la nostra Proposició de Llei, ho lamentem perquè estem segurs que si tal com ha anunciat el ministre, el Govern presentarà el seu propi projecte de llei de societat de la informació i de comerç electrònic, estem segurs que no distarà gaire del text que tenim avui en presa en consideració. Perquè segur que respectarà els estàndards europeus, i per altra banda, el que haurem fet és perdre com a mínim mig any. Per tant, ho lamentem.

I després, per altra banda, de totes maneres esperem que el Govern entri el projecte de llei la setmana vinent, vist que la consellera Calvó ens ha recordat que el ministre s'havia compromès que al finalitzar l'any 2012, tindriem la llei del comerç i la llei del comerç electrònic. Per tant, si vol complir terminis, gràcies pel recordatori, l'hauria de presentar la setmana que ve, perquè si no és que se'ns acabarà el temps.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Rios, la directiva europea és l'actual. Però jo que no hi entenc massa de tecnologies de la informació i segurament molt menys que vostè, m'he estat mirant la pàgina web de la Unió Europea, i hi ha molts treballs que estan fets de d'anàlisi de la implementació d'aquesta directiva per veure si s'escau fer la seva revisió. Estic segura que abans d'elaborar una llei hem d'analitzar acuradament aquests treballs, perquè estic convençuda que trobarem propostes de millora.

Nosaltres hem volgut ser prudents, Sr. Rios, hem volgut ser prudents. Entenem que aquesta llei l'heu fet de pressa. Nosaltres creiem que per a desenvolupar un sector nou, hem d'actuar amb prudència, ens ho hem de mirar, hem de parlar amb el sector i hem de veure quina llei és la més adequada per al nostre país.

Quant al calendari, el Sr. ministre potser ho hauria d'entrar abans del 31 de desembre, però li recordo que també, i sense voler defensar el ministre, al juny li vam donar feina al Govern, els vam demanar de fer la llei de la competència. S'entén, doncs, que ja esperarem que el ministre ho entri, s'ha compromès a entrar-ho el primer semestre, però entenc que si se li dóna feina tot té un ordre cronològic i de coherència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern vol intervenir...

Hi ha alguna altra intervenció...

Sr. David Rios?

No.

No hi ha més intervencions?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions en aquest mateix moment...

Demanaria al Sr. Rios que s'incorpori a la presidència.

Bé, acabades les intervencions, obriríem un breu termini de temps per poder votar.

(votació)

Sr. secretari, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. David Rios:

5 vots a favor

22 vots en contra

0 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat no es pren en consideració la Proposició de llei i es declara closa la tramitació.

Suspenem en aquest moment la sessió durant 10 minuts.

(Són les 18.02h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.28h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Nomenament, si escau, de dos membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

La Proposta de la candidatura del Consell d'Administració de l'INAF fou presentada pel Govern i ha estat publicada en el Butlletí núm. 68/2012, del 6 de desembre.

El Sr. secretari de la Sindicatura, si és tan amable de llegir-nos la candidatura, si us plau.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. David Cerqueda Solé i Sr. Armand Pujal Codony.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per presentar la proposta intervé per part del Govern...

No hi ha intervenció.

Per part dels grups...

Tampoc hi ha intervenció.

Bé doncs, si no hi ha intervenció els hi proposaria que aquesta candidatura fos aprovada... fos acceptada per assentiment.

Si no hi ha objecció, doncs, declaro aprovada la candidatura i el nomenament dels senyors David Cerqueda Solé i Armand Pujal Codony com a membres de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Passem ara al cinquè punt de l'ordre del dia. Cinquè i darrer punt.

5- Examen i votació, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2013, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí núm. 69/2012, de l'11 de desembre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el Sr. Martí Salvans Abetlla, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Martí Salvans:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar el passat dia 27 de novembre ponent del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2013, i en aquest sentit, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

En les reunions celebrades els dies 27 de novembre, 4 i 6 de desembre del 2012, la mateixa Comissió ha analitzat el Projecte de llei i les 15 esmenes que li han estat presentades, de les quals 5 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 10 per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes presentades: 2 s'han aprovat per unanimitat, 6 s'han aprovat per majoria, 3 no s'han aprovat, 1 ha estat retirada i, finalment, 3 esmenes més han estat retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat.

D'altra banda, la Comissió ha acordat per unanimitat instar a la CASS (Caixa Andorrana de Seguretat Social) a modificar el seu pressupost de despeses, per coherència amb l'esmena 6 que ha estat aprovada per unanimitat, per tal d'arribar a l'equilibri pressupostari amb el seu pressupost d'ingressos que s'havia reduït en 1.900.000 euros. D'acord amb la mateixa esmena 6, que repeteixo, ha estat aprovada per unanimitat, també s'insta al Govern a reduir el concepte "Transferències a entitats parapúbliques" del projecte "Finançament dèficit branca general de la Seguretat Social" (Projecte 0050) entrarà en la Direcció general de Salut i Benestar del Ministeri de

Salut i Benestar, en el mateix import d'1.900.000 euros.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Comencem doncs el temps de les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

En el debat de totalitat que vam mantenir en la sessió del dia 22 de novembre penso que ja va quedar constància de la nostra disconformitat amb el Projecte de pressupost presentat pel Govern. Vam resumir els arguments econòmics, socials i també polítics que ens porten a rebutjar aquest pressupost. És un rebuig que nosaltres entenem raonat i fonamentat.

L'ensorrament de les finances públiques s'origina, sobretot, en la brutalitat de la recessió global que afecta també a Andorra però també és la traducció de l'esgotament d'un model de creixement tradicional.

Malgrat la crisi evident d'aquest model econòmic insostenible, dominat per l'especulació del ciment i el totxo i acompanyat per les comissions, no es vol reformar sinó posar pedaços.

El projecte de pressupost pensem, n'estem convençuts, no reflecteix el que l'economia andorrana i la ciutadania esperen i necessiten. A dia d'avui el que podem preveure és que aquest pressupost farà més complicada encara la recuperació econòmica i que aportarà una inevitable frustració per no poder assolir una significativa reducció dels nivells d'endeutament malgrat les retallades.

Sabem que els governs, tots els governs, disposen de molta més capacitat d'incidència en l'evolució de la majoria de les partides de despesa pública que en la dels ingressos. Aquests ingressos provenen fonamentalment, no cal recordar-ho, de la recaptació tributària, i aquesta, al seu torn, depèn de l'activitat econòmica: de la generació de rendes de les empreses i de les famílies i també del volum de les transaccions que són objecte d'imposició.

Fins i tot augmentant les tarifes impositives és difícil recaptar més si el creixement continua arrupint-se. I ja vaig dir el dia 22 de novembre que no ens creïem les previsions pressupostades.

El Govern ens ha precipitat a la trampa de l'austeritat: el cercle viciós en què les retallades de la despesa pública porten a una major recessió i, de retruc, a un endeutament que no baixarà.

Fer de la reducció de l'endeutament l'objectiu prioritari de la política del pressupost sense cap mena de restricció amb una voluntat jo diria indissimulada de sacrificar aquest objectiu qualsevol altre bé públic, ja sigui el creixement o la cohesió social respon, pensem nosaltres, a una ètica econòmica discutible que el Govern ens vol amagar darrere un criteri d'eficàcia econòmica.

El professor Antón Costas, que vam tenir fa poc entre nosaltres, escrivia el passat 28 d'octubre el següent -i el cito: *“La prioritat sense condicions donada a la reducció de l'endeutament descansa en una filosofia política discutible des de qualsevol criteri de societat justa. Tant si fonamentem la idea de justícia en la millora del benestar del conjunt de la societat, com fan els economistes, com si ho fem en la idea de virtuts cíviques, que agrada més als politòlegs, a aquesta prioritat li fallen els fonaments ètics. I l'ètica és rellevant per a l'economia.”*

Bé, jo crec que és una bona reflexió. A ben segur que el Govern pretindrà obviar aquesta objecció ètica refugiant-se, ho he dit fa un moment, en l'argumentació de l'eficàcia. Però aquesta eficàcia, ho he de dir així de clar, no la veiem enlloc en aquest pressupost.

Andorra començarà l'any 2013 atrapada entre la recessió i la desocupació.

En aquesta situació el Govern, qualsevol govern, hauria d'exercir una doble funció: ajudar als que es van quedant pel camí, que cada vegada són més i augmenten acceleradament, i tractar d'evitar l'empitjorament de la situació.

És una evidència que amb aquest pressupost no s'aconseguirà. Com també és evident que un any i mig després de la seva instal·lació al Govern, tot el que podia empitjorar ha empitjorat.

Necessitem ajustar els comptes públics, controlar els dèficits excessius i l'endeutament hi estem totalment d'acord, però el que no necessitem és una teràpia brutal que oblidi la necessitat de créixer i generar llocs de treball.

Avui més que mai, té sentit alçar una mica la mirada i anar plegats, intentar-ho almenys, on hem d'anar i no només perquè els ciutadans ho necessiten sinó perquè ens ho estan demanant.

Gràcies Sr. síndic.

Em sembla que es dedueix però potser que ho precisi que per tot el que acabo de dir no podrem votar aquest pressupost.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula el Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Bé, moltes gràcies Sr. síndic.

Fa tot just quinze dies vam poder debatre la totalitat d'aquest pressupost que avui es sotmet a consideració de la Cambra, i fa tot just quinze dies també vam voler felicitar el ministre per haver entrat el pressupost amb la suficient antelació.

Avui, però, voldria agrair al Grup Parlamentari Socialdemòcrata el treball fet en comissió que ha permès... Sí, sí, Sr. Bartumeu, gràcies a la seva col·laboració que es pugui celebrar aquesta votació quinze dies abans d'acabar l'any.

M'agradaria simplement recordar que aquest és un pressupost d'inflexió, una inflexió que com ja vam explicar es veu clarament reflectida en els grans capítols de despeses i sobretot en els d'ingressos.

Recordar també que tot el que es va prometre en aquesta Cambra ara fa un any, amb la votació del Pressupost del 2012 s'ha anat acomplint. Ho hem vist en les liquidacions que hem anat rebent i això redobla, una vegada més si s'escau, la nostra confiança per dur a terme totes i cada una de les polítiques pressupostades en el Pressupost del 2013.

Tot i compartir els grans eixos del pressupost, el nostre grup parlamentari va presentar 10 esmenes a l'articulat per millorar-lo, tal i com els acaba de resumir el ponent, moltes d'elles han estat compartides amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata deixant constància de la voluntat d'aquest Parlament de varies qüestions.

D'una banda, tal com s'ha citat en el seu discurs i nosaltres hem esmenat, s'ha de supervisar i controlar millor les necessitats de transferència a la CASS. Som conscients que aquestes transferències són crèdits ampliables, com no podia ser d'una altra manera, però l'obligació de la CASS és de gestionar de la forma més eficient possible els seus recursos, les seves despeses i les seves prestacions. El preveure més “per si de cas”, no val.

La segona esmena que va presentar anava encaminada a situar l'interès legal al 3%. No era normal, al nostre entendre, ni era “sà” si em

permeten l'expressió, que el Govern pagués menys interessos de demora als seus proveïdors que els que li costa finançar-se amb les seves emissions.

Cal recordar també que aquest interès és el que aplica la justícia en les seves sentències i que tampoc és lògic ni és just que no pagar a la gent surti més barat que el que costa finançar-se els impagats amb la banca.

Esperem que això sigui un primer ajust en contra de la morositat creixent que s'està produint al país, i dic un primer ajust perquè ja els vam anunciar que en breu el nostre grup parlamentari entrarà a tràmit la Proposició de llei en contra de la morositat que donarà una regulació definitiva a la problemàtica, si és que no ho fa abans el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, és clar.

Els dos grups presents en aquesta Cambra també han presentat esmenes a la transferència i al pressupost de Ràdio i Televisió d'Andorra, no m'estendré sobre el tema perquè ja ha ocupat tot un punt de l'ordre del dia. Només dir que el pressupost de Ràdio i Televisió d'Andorra s'ha reduït substancialment i que la nostra esmena servirà per aplaçar inversions no estratègiques i, per tant, no necessàries pel 2013.

El nostre grup també té clar, vist les intervencions prèvies, que un debat sobre quina televisió pública volem, és necessari i inajornable.

D'altra banda, tots dos grups també esmenaven el pressupost pel ja inexistent Consell de l'Audiovisual i la transacció que va tocar al pressupost a la reparació de la teulada de Casa Rossell.

També s'ha analitzat amb detall el pressupost d'Andorra Turisme i s'ha consensuat una esmena que permet rebaixar-ne la transferència prevista en el projecte 68.000 euros, permetent així que únicament es pugui transferir el personal necessari des de l'Administració que fins ara havia estat en les oficines de turisme i que s'han tancat.

En qüestió d'inversions ja vam explicar a la comissió, al Grup Socialdemòcrata que no podíem aprovar la seva esmena per destinar diners a la futura desviació del Serrat perquè el pressupost de Govern ja hi preveu 300.000 euros, que seran suficients per a donar compliment a la sentència de la Batllia per la construcció de l'accés a les finques i després completar el desviament amb els plurianuals establerts, que no deixen de ser els mateixos que els que s'establien en els projectes de pressupostos del 2010 i 2011.

Remarcar també en la nostra esmena, emplaçant el Govern a iniciar el desviament de Sant Julià a finals del 2013, per acabar doncs amb la saturació en les

grans èpoques d'aflluència, com va ser, per sort, el passat cap de setmana.

D'altra banda, cal esperar que el dèficit final de 40 milions d'euros previst tampoc s'assoleixi durant el 2013, i que quedi per sota tal i com ho farà el dèficit del 2012 si es segueixin acomplint les liquidacions com fins ara.

De les 15 esmenes, doncs, sols 3 han estat rebutjades, demostrant el que els deia fa una estona, la bona col·laboració en comissió.

Bé, poca cosa més em queda a dir que no hagi estat dita. Cal esperar que d'altres projectes iniciats pel Govern també arribin a bon port, i en aquest sentit demanar-nos, ministres, cap de Govern i consellers, que siguem prou actius i sensibles amb els administrats, amb la ja molt propera entrada en vigor de l'IGI, que siguem solidaris sense ser opressius amb la futura reforma de la CASS, i per sobre de tot que siguem molt permissius i generosos amb tot allò que ajudi als administrats a tirar endavant el seu dia a dia.

El Sr. Rios en la seva primera intervenció d'aquesta tarda, m'havia donat una espurna d'il·lusió al dir allò de: "en el pressupost que aprovarem aquesta tarda", però el Sr. Bartumeu ja m'ha deixat clar en la seva, que un cop més no serà així.

Com no podia ser d'una altra manera, el nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquest pressupost, i el seu president i aquest servidor també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per part del Govern, el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, Sres. i Srs. consellers, faré una intervenció breu, no com la del dia 22, i bàsicament per reforçar els principals punts que ja vaig tenir l'ocasió de desgranar en el transcurs d'aquell debat de la totalitat del pressupost, i de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Un discurs que iniciava fent una diagnosi que em satisfà veure que és molt coincident amb la que acaba de fer el propi Sr. Bartumeu, una diagnosi sobre l'economia global i sobretot sobre la gran incidència que té l'economia externa amb relació amb l'economia andorrana. I la limitada capacitat que tenim de reaccionar amb el que està passant a fora des d'aquí, la qual cosa no ens eximeix de prendre mesures internes. Fins i tot avui hem tingut

l'honor de coincidir amb la persona que ens ha esmentat, el professor que ens ha esmentat, el Sr. Anton Costas, el qual jo vaig esmentar també aquell dia 22. Per tant, ja és un bon pas que tinguem coincidència en quant a la diagnosi.

És important a l'hora d'analitzar el pressupost que avui se sotmet a consideració, que el sapiguem contextualitzar. I l'hem de contextualitzar penso, amb la realitat que està vivint Europa i els profunds canvis que aborda Andorra. Ho podem fer bàsicament en tres punts:

Un: un entorn que està patint una profunda i perllongada crisi i les conseqüències que se'n deriven, poc vigor econòmic, recessió, pèrdua de llocs de treball, problemes de finançament, caiguda de consum, increment del nombre de famílies amb dificultats.

Segon: una situació que també es reproduïx en aquest cas a Andorra, si bé, amb certes variacions pròpies de la nostra petitesa, però que s'acaba reproduint, al cap i a la fi, a Andorra fruit de tenir una economia poc diversificada i alhora molt dependent d'un entorn econòmic molt tocat.

I un tercer punt, en el que cal constatar que malgrat tot i potser precisament per la situació de context que acabo de descriure, tenim un país accelerat, afrontant unes reformes estructurals molt importants, inajornables i que en condicions normals, cal dir-ho, demanaríem més temps d'implantació.

Aquest context econòmic i social està marcant els pressupostos de la majoria dels països més o menys propers, pressupostos molt restrictius en tots els seus àmbits, retallades significatives en partides destinades al benestar, més pressió fiscal en estats on ja n'hi ha una de molt important, i un llarg etcètera de receptes que veiem com els diferents governs, més enllà del color polític que tinguin van aplicant des de la seva responsabilitat de governar.

Front aquesta realitat el pressupost que avui presentem, el que avui sotmetem a aprovació dista substancialment del que acabo de dir. Malgrat aquesta situació és, i malgrat la situació complexa que vivim i que no és aliena a Andorra i als seus ciutadans, el pressupost destina més diners a la despesa social, a la promoció de la inserció laboral, manté el pressupost d'educació, incrementa la inversió i redueix el dèficit.

És a dir, és un pressupost que assenta una idea que ja vaig enumerar, o que ja vaig explicar l'any passat. Andorra des de la seva petitesa no es pot permetre caure en dogmes, és a dir ens calen pressupostos que fugin dels manuals i que conjuguin la realitat, les necessitats i les possibilitats que té el país. Ni ens

podríem permetre, ni podríem suportar polítiques neoliberals, ni podríem finançar polítiques expansives indiscriminades.

Un país de 70.000 habitants amb la nostra estructura econòmica i situat al bell mig d'Europa, ha de ser curós en matèria pressupostària, i ha de poder treballar gairebé des de la micro-gestió. Això és el que ha fet aquest pressupost. Els hi parlava el dia 22 de la contenció pressupostària discriminada. No s'ha renunciat, no ho podem fer, al rigor i a l'austeritat. S'ha demanat un esforç important en el capítol dos i quatre a tots els ministeris i organismes que reben transferències. I aquest esforç ha permès desplaçar més recursos allà on fan més falta, és a dir a les polítiques socials. No s'ha utilitzat aquest esforç per rebaixar senzillament el pressupost, només cal mirar el capítol dos per observar que això és així, i només cal mirar el capítol quatre per observar que això és així.

El pressupost baixa a la micro-gestió en la despesa corrent, i alhora no oblida alçar la mira cap al mig i al llarg termini. Reforça el procés d'obertura econòmica i la diversificació, i per sobre de tot, incrementa la inversió en el que ha sigut el sector clau en el creixement d'Andorra fins ara, el turisme. Necessitem que vinguin més visitants i de més destins, això amb l'actual context de crisi dels nostres proveïdors principals de turistes, només ho aconseguirem amb més accions de promoció, comercialització i amb més inversió.

Un dels capítols que va centrar el debat del passat dia 22 va ser el dels ingressos, i ara ens ho recordava també el Sr. Bartumeu, i amb una línia diferent també, el Sr. Armengol.

Estem davant d'un pressupost que recull la voluntat de diversificar els ingressos de l'Estat i avançar en completar el marc fiscal.

Cridava jo, en aquella intervenció l'atenció sobre les previsions dels ingressos, i ara també ens ho recordava el Sr. Bartumeu. Manifestava la necessitat d'estar molt atents a l'evolució que aquests vagin seguint, i no amagava la incertesa que genera tenir de pressupostar sobre impostos que no tenen cap mena de recorregut ni d'històric. Tot i així també defensava que havien estat calculats en base a les úniques eines que tenim, que és la informació comptable de les empreses des de l'any 2009, però no cal amagar que haurem d'estar atents en aquest seguiment i corregir si cal, si és que hi ha desviaments importants en les previsions fetes.

Estem endinsats en un camí que pot generar vertigen, però que si sabem consolidar i gestionar amb prudència, amb vocació estratègica i no

únicament recaptatòria serà la base de l'èxit del nou model econòmic.

Això no treu que el ciutadà, avui estigui angoixat per les moltes novetats, que l'empresari estigui preocupat per la propera implantació de l'IGI, i per tant l'administració, com també ara ens deia el Sr. Armengol, ha de ser sensible a aquesta realitat i ha de posar els mitjans necessaris per minimitzar els efectes de tot aquest procés. Però això no treu que haurem de passar aquests primers mesos, i es necessitarà un temps per arribar a l'estabilitat, tal i com ha passat en qualsevol país que ha seguit uns processos d'implantació d'impostos, com els que estem seguint nosaltres.

No ens podem, però, angoixats per aquesta por, permetre girar l'esquena a la fiscalitat que ha anat aprovant aquesta Cambra al llarg dels darrers anys. No ho podem fer i no només no ho podem fer sinó que hem de demanar, i jo personalment demano, el compromís de tothom, de tots els ciutadans i especialment de tot l'empresariat en tot el marc fiscal. És absolutament necessari, i no només és necessari sinó que hem de ser conscients que ens hi juguem massa de què això no arribi a bon port.

No hem de perdre finalment l'objectiu de l'equilibri pressupostari, un objectiu que ja va estar fixat també l'any passat i que de manera... i que és inequívoc, però també és inequívoc que s'ha d'anar assolint de manera progressiva, és a dir, de manera que el puguem anar paint i no deixem persones pel camí.

Ho deia fa tres setmanes i ho deia fa un any: hem de ser conscients que aplicar de sobte mesures dràstiques en la constricció pressupostària tindria efectes encara pitjors i, per tant, el Govern ha fixat el seu objectiu d'equilibri pressupostari per a l'any 2015, no l'ha volgut abordar de sobte per més que tinguem ja un important endeutament, i per més que a hores d'ara aquesta sigui la línia que s'està seguint al conjunt dels països que ens envolten. Nosaltres des de la nostra petitesa, no podem anar de manera accelerada en aquest equilibri, ho hem de fer progressivament i això és el que fa aquest pressupost, de manera progressiva... de manera progressiva manté la línia que vam encetar l'any passat i esperem que puguem continuar al 2014 però és una manera que s'adapta a la realitat econòmica del país.

Així, durant aquest any 2012 s'han fet passos endavant per prendre mesures en la reactivació econòmica, l'obertura econòmica, l'aplicació de les noves lleis fiscals... posar el fre a un descontrolat creixement de l'endeutament, i s'ha de continuar avançant en aquesta línia, però també caldrà no deixar d'abordar l'any 2013 la reforma de la CASS amb els comentaris, o amb els suggeriments que ens

acaba de fer el Sr. Armengol, òbviament, les transferències als comuns i completar el marc fiscal. Caldrà fer tot això perquè no avançar cap a l'equilibri pressupostari ens acabaria portant al col·lapse de les finances públiques.

En aquest sentit el Sr. Bartumeu en la seva intervenció ens presentava les dos cares d'aquesta situació. Ens deia, d'una banda, que estem en una situació d'esfondrament de les finances públiques, però al mateix temps també ens deia que no ens teníem que obsessionar amb arribar o amb aturar l'increment de l'endeutament... És que una cosa és sinònima de l'altra. L'esfondrament de les finances públiques vindrà de l'increment indiscriminat de l'endeutament. Per això és important aturar aquest endeutament i aquest pressupost també va en aquesta línia i per això també vam anunciar mesures perquè malgrat no ens podem permetre ja arribar a l'equilibri, sí que ens podem permetre i tenim mecanismes per evitar tenir-nos que endeutar més, i això és el que també proposa aquest pressupost per l'any 2013 que avui es sotmet a consideració.

Em permetran, per acabar, i també en la línia del que acaba d'exposar el Sr. Armengol, que des del Govern agraiem aquesta predisposició que hi ha hagut per part del Consell General i en particular de la Comissió de Finances d'accelerar tot el procés de debat i d'emissió de l'informe de la Comissió en relació al pressupost. Una celeritat que ens permet per segon any consecutiu aprovar el pressupost de l'exercici vinent durant el curs vigent, una bona notícia per les finances públiques però també -i potser per sobre de tot- una bona notícia per l'economia en general.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament, és clar, hi hauria el risc i no... tranquil·litzo a tothom, jo no hi cauré de què tornéssim a refer el debat de totalitat del mes de novembre, no?

A la intervenció del Sr. Armengol, una cosa en paral·lel gairebé al pressupost, -però ell n'ha parlat- aquesta Llei sobre la morositat no l'entrarem nosaltres però ja li anuncio que si l'esborrany al qual hem pogut accedir s'assembla al text que finalment vostès presentin, doncs, l'haurem d'esmenar de

manera molt important perquè em sembla que conté diverses mancances, anant a buscar l'objectiu que compartim, eh?, però em sembla que aquest text probablement arribi ja millorat i aleshores no ens caldrà esmenar-lo, però si no necessita millorar.

La intervenció del Sr. ministre... Bé, que hi ha una gran coincidència en la diagnosi, però miri, no ho exagerem això... no ho exagerem que no és ben bé així. La despesa social i la inversió, la despesa social ho vaig dir al debat de totalitat i ho torno a dir avui: nosaltres ho llegim, ho llegim a les xifres i constatem que hi ha una reducció molt important en el suport als discapacitats, constatem que hi ha també una reducció -aquesta reducció és del 41,3%, ho recordo-, després en pensions de solidaritat hi ha una disminució del 13,5%, al global del Ministeri de Salut i Benestar es redueix -ho diu el pressupost- en menys 12,3%, per tant no coincidim en què això sigui continuar donant suport a la cohesió social.

I després, la inversió també ja en vam parlar fa tres setmanes, aquest 30% d'augment d'inversió doncs, és una mica un efecte òptic perquè essencialment per molt que es facin escoles que també és molt important, està destinat única i exclusivament a enllestir i finalitzar obres que ja fa anys que estan en curs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata...

No hi ha intervenció.

Per part del Govern...

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Com molt bé diu el Sr. Bartumeu no es tracta avui de reproduir i cadascú reforçar-se amb les idees que ja va exposar el dia 22. En tot cas, les xifres -jo insisteixo- són les que són. Globalment la política social del Govern augmenta més d'un 7% amb independència que estigui assignada a un o altre ministeri.

I, ja que ha fet referència al tema dels discapacitats que és una partida molt concreta, dir-li que és cert, que la partida comparada any per any és més baixa però també hi ha una explicació i fàcil d'entendre en aquest cas: és el criteri de pressupostació. Fins ara, per alguna raó que jo no sé explicar, si els he de dir la veritat, fins ara no es pressupostava per anys naturals, i el que s'ha fet, és passar a pressupostar per anys naturals.

L'assignació equivalent, per tant, seria superior aquest any que a l'any anterior. Però, en tot cas, estem parlant d'una qüestió concreta i en tot cas també estic a la seva disposició per explicar-los-hi si cal. Però, sí que m'ha semblat ja que es feia esment d'un col·lectiu que a més a més amb el que jo crec que tots -i això no és exclusivitat de ningú- hi tenim especial sensibilitat, doncs, que quedés clar que no hi ha ni una mínima disminució en aquesta partida.

I pel que fa a la inversió, doncs, també ja ho vaig dir fa uns dies -el dia 22 concretament- en el debat: serà un efecte òptic però el 30% és el 30%, és a dir, això és així i per més efecte òptic que sigui vol dir més diners posats a inversió pública i, per tant, capacitat des de l'Estat de generar activitat econòmica que se n'acabaran beneficiant les empreses que, per tant, no hauran d'acomiadar a treballadors i que podran anar malauradament potser només subsistint en un període molt complex però com a mínim no hauran de fer plantejaments més dràstics i, per tant, ens en alegrem que ni que sigui un efecte òptic hi hagi aquest increment del 30% i tant de bo, tant de bo el puguem anar mantenint i, si cal, incrementant-lo els propers anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions obriríem ara mateix un breu termini de temps per poder votar.

(votació)

Sembla que tenim un petit problema tècnic, us demanaria si podeu tornar a votar. Tornem a obrir el temps per votar.

(votació)

Bé, sembla que tenim un problema amb el sistema.

Demanaria, doncs, si es vol procedir a votar a mà alçada, si no hi ha cap inconvenient.

Doncs, demanaria quins serien els vots afirmatius per a l'aprovació del Projecte de Llei del pressupost. Si poden alçar la mà...

Vots negatius, si us plau...

Entenc que no hi ha cap abstenció...

(S'observa que hi ha 22 vots a favor i 5 vots en contra)

Doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2013, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.03h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877